

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

10 str. Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w pól
Redakcja w redakcji nie zwraca
Wydawca: Pomorska Spółdzielnia W dawnicza
Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11
Konto czekowe P. K. O. Nr 166-31
Tel. Redakcji dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 286
Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Oddziały: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejnerowo, Gdańska 4, telefon 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Dworcowa 3, telefon 312.

Rok IV. Toruń, czwartek 14 stycznia 1932 Nr. 10

Hitler odrzucił zebrzącą o poparcie dłoń Brueninga

Narodowi socjaliści odmówili prolongowania kadencji Hindenburga

Berlin, 13. 1. (PAT.). Do północy odpowiedź Hitlera i Hugenberg na propozycję kanclerza Brueninga nie została jeszcze opublikowana. Listy Hugenberga i Hitlera do kanclerza Rzeszy zgodne mają być w odrzuceniu projektu przedłużenia prezydentury Hindenburga, w drodze parlamentarnej natomiast w sprawie przeprowadzenia powszechnych wyborów stanowiska Hitlera i Hugenberga są rozbite.

Sprawa ponownego wyboru Hindenburga przez naród nie była poruszana. Stanowisko niemiecko-narodowych wobec projektu przedłużenia prezydentury zależy będzie od przyszłego rozwoju stosunków politycznych, natomiast odpowiedź Hitlera poruszać ma możliwość wysunięcia kandydatury Hindenburga w nowych wyborach na prezydenta Rzeszy.

W ten sposób stanowisko Hitlera daje możliwość kanclerzowi Brueningowi nawiązania dalszych rokowań z narodowymi socjalistami.

Berlin, 13. 1. (PAT.). W kołach niemiecko-narodowych podkreślają, że przyjęcie przez opozycję narodową projektu Brueninga w sprawie przedłużenia prezydentury Hindenburga przez Reichstag oznaczać musiałoby votum zaufania dla obecnego rządu. Niemiecko-narodowi nie widzą powodu do wyrażenia tego rodzaju votum.

Zgodnie ze Stahlhelmem stronnictwo niemiecko-narodowe odrzuca proponowaną formę przedłużenia prezydentury, uważając, iż obranie tej drogi wzmocniłoby nie stanowisko prezydenta lecz stanowisko Reichstagu.

Berlin, 13. 1. (PAT.). „Deutsche Allgemeine Zeitung” notuje pogłoskę, jakoby w związku z niepowodzeniem rokowań rządu Rzeszy z opozycją narodową o przedłużeniu prezydentury Hindenburga, stanowisko kanclerza Brueninga miało zostać zachwiane.

Pogłoski te podkreśla dziennik traktować należy z największym zastrzeżeniem.

Berlin, 13. 1. (PAT.). Przywódca partii niemiecko-narodowych Hugenberg przesłał kanclerzowi Brueningowi list następującej treści:

Szanowny Panie Kanclerzu! Postawił mi pan wczoraj pytanie, jakie partja niemiecko-narodowych zajmie stanowisko wobec pańskiego projektu parlamentarnego przedłużenia

prezydentury generała-feldmarszałka Hindenburga. Uzasadnia pan konieczność swego kroku skutkami zewnątrz-politycznymi jakieby miało zmanifestowanie zaufania dla prezydenta Rzeszy. W przeciwieństwie do tego jesteśmy zdania, że stanowisko Niemiec w polityce zagranicznej najbardziej wzmocniłoby nastąpienie obecnego rządu, któremu przeszłość utrudnia danie wiarogodnej wobec zagranicy wyraźnej zmienionej woli narodu niemieckiego. Według konstytucji wybór prezydenta dokonywany jest bezpośrednio przez naród. Przeniesienie tego prawa na Reichstag jest tem mniej obecnie uzasadnione, że Reichstag nie jest już wyrazicielem prawdziwej opinii naro-

du. Akt wyboru Prezydenta w drodze parlamentarnej stanowiłby manifestację zaufania nietyle dla prezydenta Rzeszy, ile dla zwalczanej przez nas polityki, a zwłaszcza polityki zagranicznej obecnego rządu. Wobec tego muszę panu obecnie ostatecznie donieść, że aprobaty lub poparcie pańskich zamiarów nie może dla nas wchodzić w rachubę.

Berlin, 13. 1. (PAT.). Ogłoszony tu został przez biuro Wolffa komunikat, według którego prezydent Hindenburg po wysłuchaniu sprawozdania kanclerza Brueninga wyraził życzenie, aby zaniechano dalszych prób rozwiązania sprawy przedłużenia mandatu prezydenta Rzeszy w drodze parlamentarnej.

Gabinet koncentracji narodowej tworzy się we Francji?

Paryż, 13. 1. (PAT.). Premier Laval przedstawił Prezydentowi Republiki zbiorową dymisję całego gabinetu.

Prezydent powierzy zapewne Lavalowi dziś wieczorem misję utworzenia nowego gabinetu.

Paryż, 13. 1. (PAT.). Zbiorowe pismo wszystkich ministrów, w którym oddają oni swe teki do dyspozycji zaniezione zostało po posiedzeniu rady ministrów do ministerstwa spraw zagran., gdzie Briand, który nie brał udziału w posiedzeniu, położył pod niem swój podpis.

Po 45-minutowej naradzie z Briandem Laval oświadczył dziennikarzom, że rozmowa miała charakter bardzo przyjazny i potwier-

dziła zgodność poglądów obu mężów stanu we wszystkich kwestiach.

Premier Laval udał się następnie do prezydenta Doumera, poczem odbyło się posiedzenie rady ministrów, na którym premier Laval wygłosił krótkie ekspozycje o sytuacji podkreślając, że w przeddzień doniosłych zgromadzeń i konferencji międzynarodowych powstaje KONIECZNOŚĆ POWOŁANIA DO KIEROWNICTWA SPRAWAMI PUBLICZNYMI PRZEDSTAWICIELI JAKNAJWIĘKSZEJ LICZBY STRONNICZÓW.

Rada ministrów zaaprobowwała jednogłośnie oświadczenie Laval'a pragnące zaś pozostawić mu całkowitą swobodę działania, ministrowie złożyli swe teki do jego dyspozycji.

Nad uzdrowieniem stosunków finansowo-rolnych

obradować dziś będzie specjalna komisja w Radzie Ministrów

Warszawa, 13. 1. (PAT.). W celu przyspieszenia ostatecznego opracowania wniosków, zmierzających do uzdrowienia stosunków finansowych w rolnictwie, p. prezes Rady Ministrów powołał specjalną centralną komisję dla spraw finansowo-rolniczych w następującym składzie: przedstawiciele Ministerstw Skarbu, Rolnictwa, Reform Rolnych, Pracy i Op. Społ., Sprawiedl. i Spraw Zagr. oraz senatora Wielowiejskiego, posła Karwackiego, p. ministra Matuszewskiego, senatora prof. Ochancowicza, posła Chyli, dyrektora Państw. Banku Rolnego Staniszwskiego, wiceprezesa Banku Gospod. Kraj. Maciszewskiego, dyrektora Banku Polskiego Barańskiego, prezesa Wieniaw-

skiego i posła Hołyńskiego.

Na przewodniczącego komisji powołał p. premier prezesa Państw. Banku Rolnego Ludkiewicza.

Pierwsze posiedzenie centralnej komisji dla spraw finansowo-rolniczych przy prezesie Rady Ministrów odbędzie się w środę, dn. 13 stycznia.

W związku z powyższym i wobec pojawienia się bałamutnych plotek o zamiarach rządu. Polska Agencja Telegraf. upoważniona jest do stwierdzenia, że rząd wyklucza wszelkie zmiany, któreby oznaczać mogły moratorium, a tembardziej anulowanie jakichkolwiek zobowiązań.

Dyktator partyjny...

„Czas” krakowski w nawiązaniu do obrad Rady Naczelnej Chrz. Dem. stwierdza, że „Chadecja jest stronnictwem, pozostającym pod dyktando Wojciecha Korfantego. Podkreślając jednocześnie, że stosunek ugrupowania, pozostającego pod zasięgiem wpływów „Czasu” — do Chadecji jest „także stosunkiem katolików do stronnictwa katolickiego” pismo to wyraża uczucia żalu, „że wielka idea Leona XIII ma tylko... takiego lidera”.

W zakończeniu „Czas”, pisząc o programowym przemówieniu p. Korfantego, i o jego zwrocie „nacisku siły moralnej” zaznacza:

„Nacisk siły moralnej” przedstawia się wielu polskim politykom pod postacią nacisku kalumnianstwa i paszkwilantstwa. „Nacisk siły moralnej” znaczy: podoba mi się sposób, w jaki redaguje „Północ”. To jednak ani nie przyspieszy zjednoczenia narodu, ani nie obali regimu. Szkoda już na to czasu i energii.”

Ambasador Chłapowski u Laval'a

Paryż, 13. 1. (PAT.). Premier Laval przyjął ambasadora Chłapowskiego.

Życzenia p. Wojewody Kiriklisa

do ks. biskupa Bandurskiego
W związku z 25-letnim jubileuszem sakry biskupiej J. E. ks. biskupa Bandurskiego wysłał p. Wojewoda pomorski na ręce dostojnego Jubilata telegram z wyrazami czci i hołdu.

Pożegnanie min. Ghiki

Rumuński minister spraw zagranicznych, ks. Ghika, opuszczając granice Polski, przesłał z Załucza na ręce ministra spraw zagranicznych Zaleskiego depezę treści następującej:

„Opuszczając ziemię polską, pragnę ponownie wobec Waszej Ekscelencji moją gorącą podziękowanie za serdeczne przyjęcie, jakie mi zgotowano w Warszawie. Wywożę o niem cenne wspomnienia i pragnę przytem wyrazić moją głęboką wdzięczność, prosząc zarazem, aby Jego Ekscelencja zechciał być rzecznikiem moich uczuć wobec Jego Ekscelencji Prezydenta Rzeczypospolitej i innych przedstawicieli władz i przyjął dla siebie wyraz moich najbardziej serdecznych i oddanych uczuć.”
(—) Ghika.”

Zwycięstwo polskiego boksera w Ameryce

Nowy York, 13. 1. (PAT.). Bokser polski Edward Ran w drugiej rundzie pokonał knock outem znanego boksera Mc. Namara.

Francja wstrzyma się importu drzewa z Polski

Paryż, 13. 1. (PAT.). Oficjalnie podają do wiadomości, że skutkiem wyczerpania części kontyngentu na pierwszy trymestr dopuszczone będą do wwozu do Francji wyroby drzewne z Polski, wysłane jedynie przed 15 stycznia br.

Komunistyczne święto trzech L

(o) Warszawa, 13. 1. (tel. wł.) W związku ze świętem komunistycznym L—L—L władze administracyjne wydały szereg zarządzeń o surowym przestrzeganiu porządku. Zarządzenia te specjalnie obostrzono w stolicy.

244.703 mieszkańców liczy Poznań

Poznań, 13. 1. (PAT.). Według ostatecznego spisu ludności z grudnia 1931 r. miasto Poznań liczy stałych mieszkańców 244.703 osoby, nie licząc wojskowych. W porównaniu ze spisem z r. 1921, kiedy spis ten wykazywał 169.422 osoby, przybyło 45.61%.

Milwaukee — Warszawa

Gigantyczne zamierzenie polskiej lotniczki z Ameryki

(o) Warszawa, 13. 1. (tel. wł.) Polskie dzienniki emigracyjne w Stanach Zjednoczonych podają sensacyjną wiadomość o przygotowaniu znanej w Ameryce lotniczki polskiej Zuzanny Budnej DO LOTU MILWAUKEE — WARSZAWA.
Lot ten odbyłaby pilotka polska w 3 etapach, jednakże bez lądowania:

Milwaukee — Nowy York (1500 klm),
Nowy York — Paryż (4000 klm) i
Paryż — Warszawa (1500 klm).

Zapasy benzyny uzupełnionoby nad Nowym Yorkiem i Paryżem w powietrzu z drugiego samolotu.

Lotniczka zamierza podczas całego lotu sama pilotować samolot przy pomocy jednego towarzysza, który

by pełnił funkcję nawigatora i któryby nad Paryżem opuścił samolot przy pomocy spadochronu.

Lot finansuje kolonja polska w Milwaukee.

Pilotka Budna jest wdową po inżynierze i liczy obecnie 33 lata.

W walce o równowagę budżetową

Po okresie feryj świątecznych wznowiono prace sejmowe nad niezalatwionymi jeszcze przedłożeniami rządowymi, wśród których najważniejszym jest niewątpliwie nowa ustawa skarbowa i preliminarz budżetowy na rok 1932/33.

Trzeba stwierdzić, że prace nad ułożeniem poprawnego budżetu państwowego, w dzisiejszych nienormalnych warunkach kryzysowych, nie należą do rzeczy łatwych. Ostro i długotrwały kryzys gospodarczy, powodujący stałe zmniejszanie się dochodów obywateli i przedsiębiorstw, z jednej, a zwiększające się, w związku z kryzysem, potrzeby gospodarstwa społecznego, wymagające zwiększonych nakładów skarbu państwa — z drugiej strony, utrudniają niesychanie należyte przewidywania.

Ułożyć jednak taki, czy inny, bardziej, lub mniej realny budżet, zawsze można. Daleko trudniejszą rzeczą w dzisiejszych czasach jest **WYKONANIE BUDŻETU**. Właściwie mówiąc, żaden ze znanych nam budżetów państwowych nie jest dziś i nie może być wykonywany w ścisłym znaczeniu tego słowa. We wszystkich państwach przewidywania dochodów skarbowych okazały się tak zawodne, że rządy, wykonywujące budżety, wbrew uchwałom parlamentów, zmuszone zostały do odpowiedniego zmniejszenia preliminarzowych wydatków.

Pomimo to, zaledwie nieliczne państwa zdołały uchronić się od deficytu. Deficyty budżetowe są dziś **NAGMINNĄ CHOROBA** wszystkich gospodarstw państwowych, a szerokie postępy tej choroby na przestrzeni ub. roku — stały się źródłem niesłychanych komplikacji ekonomicznych w całym gospodarstwie światowym. Pojęcie o rozmiarach tej choroby budżetowej dać nam mogą poniższe cyfry, dotyczące poszczególnych krajów:

Austria

Deficyt za rok 1930 wynosił 267 milj. szylingów przy ogólnej sumie wydatków 2.135 milj. szylingów. Na r. 1931 przyjęto budżet, przewidujący w wydatkach 2.302 milj. szyl.; wobec ogromnego spadku dochodów nie mógł być jednak wykonany. Pomimo oszczędności, zastosowanych przez Rząd, I-sze półrocze 1931 r. przyniosło Austrii 216 milj. szyl. deficytu. Wskutek interwencji Komitetu Finansowego Ligi Narodów maksymalna granica wydatków obniżona została do 2.000 milj. szyl. (w tem 100 milj. na spłatę zagranicznych kredytów krótkoterminowych). Rząd obniżył pensje urzędnicze i podwyższył opłaty emerytalne, wprowadził szereg nowych podatków, nie zdołał jednak zrównoważyć budżetu.

200 milionów deficytu w Anglii

Deficyt za r. 1930/31 osiągnął 23,5 funtów szterlingów. W mowie swej, wygłoszonej w Izbie Gmin 27. IV. minister skarbu Snowden przewidywał niedobór na b. rok budżetowy 37 milj. funtów, przy wydatkach 803 milj. funtów. W parę tygodni później Królewski Komitet Oszczędnościowy zastanawiał się już nad pokryciem spodziewanego deficytu w sumie 120 milj. funtów. W pierwszych dniach grudnia deficyt budżetowy Wielkiej Brytanii przekroczył 200 milj. funtów szterlingów. Wprawdzie ogromny ten deficyt w końcu roku bieżącego ulegnie poważnej redukcji wobec tego, że w ostatnim kwartale przypada płatność około 3/4 podwyższonego podatku dochodowego. Niemniej jednak pomimo nawet zarządzonych oszczędności, deficyt budżetowy Anglii będzie znacznie większy, aniżeli w roku ubiegłym. Spodziewane dochody zmniejszyły się do końca listopada o 47 milj., wydatki zaś wzrosły o 644 tys. funtów. Poważny deficyt, oraz wzrost zadłużenia państwowego, naraziły Anglię na ogromne trudności finansowe, stanowiące podłożę spadku funta szterlingów o blisko 30%.

Wszędzie ogromny wzrost wydatków oraz spadek dochodów

Ogromny wzrost wydatków państwowych, w połączeniu ze spadkiem dochodów skarbowych, leżał u źródła deficytu **BELGJI**. Wydatki z 4.277 milj. fr. w roku 1927 wzrosły do 7.545 milj. (preliminowane) w r. 1931. Ubiegły okres budżetowy zamknięty został deficytem w sumie 700 milj. fr., bieżący zaś osiągnie zapewne sumę jeszcze większą.

Rok 1930/31 zamknięty został w **BULGARJI** deficytem 1.366 mili. lewów. Silny

kryzys, jaki przeżywa Bułgaria każe spodziewać się i w roku bież. poważnego deficytu.

W **CZECHOSŁOWACJI** deficyt osiągnął sumę 660 milj. koron. Przed paru tygodniami wymieniano cyfrę 1.500 milj. koron, jako spodziewaną sumę deficytu za r. 1931.

FRANCJA, znajdująca się w porównaniu z innymi krajami w najlepszym położeniu, nie zdołała również uchronić swego budżetu od niedoboru, który za r. 1930/31 wyniósł blisko 2.200 MILJ. FR. Na bieżący okres budżetowy preliminowano 55,5 miliardów wydatków, przypuszczalnie jednak zamknę się one cyfrą około 50 miliardów, a to wskutek oszczędności, zastosowanych przez rząd celem przeciwdziałania wzrostowi deficytu. Pomimo to Francji **GROZI DEFICYT** i w bież. roku budżetowym w związku z moratorium Hoovera.

Również **HOLANDJA**, należąca do krajów, których sytuację finansową uznać można za zadowalającą, w b. r. wykazuje deficyt. W pierwszych 8-u miesiącach bież. roku budżetowego wpływy skarbowe Holandji wyniosły tylko 299 milj. guld. wobec 313 przewidywanych i 340 milj. rzeczywistych wpływów z tego okresu w roku ubiegłym.

W kipiącym kotle niemieckim

Rok 1930/31 zamknięty został deficytem w sumie 1.240 MILJ. RMK. Zmniejszenie się wpływów, oraz wzrost wydatków w związku z bezrobociem, wytworzyły w bież. okresie

budżetowym lukę 2,5 MILJARDÓW MAREK, w porównaniu z budżetem okresu ubiegłego. Luka ta zmusiła rząd Rzeszy do kilkakrotnego zrewidowania budżetu. Niedobór tegoroczny ma znaleźć swe pokrycie w zawieszeniu płatności długu wojennego w związku z moratorium Hoovera (784 milj. mk.), w podwyżce podatków i ceł (688 milj.), w zmniejszeniu wpłat dla krajów Rzeszy (680 milj.), w redukcji wydatków państwowych i dalszej redukcji uposażeń urzędniczych itp. środkach oszczędnościowych. Czwarte rozporządzenie doraźne prezydenta Rzeszy Niemieckiej, zawiera szereg dalszych daleko idących środków. Wątpliwym jest jednak, aby wszystkie te środki zrównoważyły budżet Rzeszy, tembardziej, że obecnie przewiduje się nowe zmniejszenie dochodów na sumę około 200 MILJ. MK., od grudnia, do końca roku budżetowego, który kończy się 30-go czerwca.

Tam, gdzie panowała „prosperity“

Deficyt za r. 1930/31 wyniósł w St. Zjedn. 903 milj. dolarów, t. j. **DWA RAZY WIĘCEJ ANIŻELI PRZEWIDYWANO W POŁOWIE TEGO OKRESU**. W orędziu swym, wygłoszonym 9 grudnia r. ub. w Kongresie, prezydent Hoover określił tegoroczny deficyt na 2.123 milj. dolarów (mówi się już o 2.350 milj.), na przyszły zaś okres 1932/33 r. przewidywał dalszy deficyt w sumie 1.417 dolarów. Deficyty budżetowe skłoniły Stany Zjednoczone do wejścia na drogę redukcji wydatków, oraz **DAL-**

SZYCH OBCIĄŻEŃ PODATKOWYCH, podobnie, jak to ma miejsce w krajach europejskich. Nowy budżet, który wejdzie w życie 1 lipca r. b. zamyka się po stronie wydatków sumą 3.942.754.614 dolarów, jest więc mniejszy o 52 milj. od budżetu obecnego.

Możnaby przytoczyć znacznie więcej jeszcze krajów europejskich i zamorskich, wykazujących deficyty budżetowe, idące w **SETKI MILJONÓW I MILJARDY**. Wymienimy jeszcze Italię, której budżet w ub. okresie zamknięty został 1.012 milj. lirów deficytu, a pierwsze trzy miesiące bież. roku finansowego dały 864 milj. niedoboru, oraz Japonię zśród krajów azjatyckich.

Jak wygląda sytuacja budżetowa w Polsce

Wiadomo, że budżet za rok 1930/31 zamknęliśmy 69 milionami deficytu, przy wydatkach ogólnych 2.809 milj. zł. Ogólne pogorszenie się położenia gospodarczego kraju pod wpływem sytuacji międzynarodowej, oraz znaczny spadek dochodów z ceł, w związku z ograniczeniami w handlu międzynarodowym, skomplikowały i w r. b. sytuację na odcinku budżetowym, to też pierwsze 8 miesięcy przyniosły nam nowy deficyt w sumie 127 milj. zł. przy 1.671.818 zł. ogólnych wydatków państw. Porównanie tych cyfr naszego deficytu z odpowiednimi cyframi zagranicznymi bezwzględnie przemawia, na **NASZĄ KORZYŚĆ**. Zastosowane przez Rząd w maju i czerwcu środki oszczędnościowe, oraz ostatnie podwyżki podatków, może przykre dla poszczególnych warstw społecznych, ale niezbędne z punktu widzenia interesu ogólnego, zahamowały dalszy wzrost deficytów w skali miesięcznej. W pierwszym miesiącu bież. roku budżetowego, t. j. w kwietniu 1931 deficyt wyniósł 21,2 milj. zł., w maju — 12 milj., w czerwcu — 43,6 milj. zł. Od lipca zaczęły działać zarządzenia oszczędnościowe, **PRZYWRACAJĄCE STOPNIOWO ZACHOWANIE RÓWNOWAGI**. Lipiec dał już 25,4 milj. zł. deficytu, sierpień — 13,4 milj., wrzesień — 8,5 milj., październik — 4,1 milj., listopad zaś zamknięty został nadwyżką w sumie 1,1 milj. złotych. Sprawozdanie za m. grudzień nie zostało jeszcze ogłoszone, wszelkie dane kazały się jednak spodziewać, że i ten miesiąc zamknięty zostanie **BEZ DEFICYTU**; spodziewana jest nawet pewna niewielka nadwyżka.

Trzeba stwierdzić, że wysiłki na odcinku budżetowym, stanowiącym zasadniczą podstawę naszego frontu walki z ujemnymi wpływami kryzysu na gospodarstwo Polski, uwieńczone zostały, jak dotychczas, zadowalającym rezultatem.

Musimy zmobilizować wszystkie siły

Nie należy jednak zapominać, że zmagania te bynajmniej nie zostały zakończone, zachowanie równowagi budżetowej stanowi w dalszym ciągu przedmiot usilnej troski rządu, niewidocznej może dla społeczeństwa w sensie pełnej świadomości przeprowadzanych w tej dziedzinie prac, ale widocznych w postaci skutków.

W trakcie obecnych swych prac nad budżetem państwa na rok 1932/33 Sejm musi również z odpowiednią troską ustosunkować się do tego ważnego problemu. Kierowanie się względami demagogicznymi, paraliżowanie czy osłabianie wysiłków rządu na tym odcinku, czy to na terenie społecznym, byłoby działaniem na szkodę naszego gospodarstwa. A gospodarstwo to, przy zdecydowanej woli i koordynacji prac wszystkich czynników państwowych i społecznych, przy utrzymaniu dotychczasowego stopnia wytrwałości i ofiarności obywatelskiej, posiada wszelkie szanse przetrwania obecnych trudności.

J. R.ski.

Wybitny dyplomata w Warszawie

Przybył do Warszawy z wizytą prywatną do ambasadora Francji, p. Laroche'a szef sekcji Ligi Narodów we francuskim ministerstwie spraw zagranicznych p. René Massigli.

Ducha nie gascie!

Ks. Biskup Bandurski, którego jubileusz sakry biskupiej obchodzi dziś cała Polska jak długa i szeroka, wołał ongiś w proroczym uniesieniu na obchodzie Grunwaldzkim w r. 1910: „IDZIE JUŻ KU NAM POLSKA WIELKA I WOLNA! WIDZĘ JĄ!”

Wieszczę słowa natchnionego Męza Bożego stały się w kilka lat potem RADOSNĄ POLSKĄ RZECZYWISTOŚCIĄ, a Ta Wolna, Umilowana, Niepodległa Ojczyzna dziś dziś swego Wielkiego Syna — Kapłana i niema chyba Polaka, niema „złazacza” żołnierza, któryby ze czcią nie pochylił dziś głowy przed zasłużoną i cześć godną postacią Ks. biskupa Bandurskiego.

Ten, który stał się SYMBOLEM KRZYŻA, NIESIONEGO NA CZELE ZASTĘPÓW RY CERSTWA POLSKIEGO tak dziś w Zmarłych twychstał Polsce jak i ongiś przy łopocie skrzydeł husarskich, napisał niegdyś w nagłówek swej książki słowa gorące, a pełne niezłobionej mądrości:

DUCHA NIE GASCIE!

W wielki dzień Jego jubileuszu zasług i pracy uprzytomnijmy je sobie i przejmijmy się ich treścią istotną, którą w życiu Polski Odrodzonej wprowadzić trzeba.

NIE GASCIE DUCHA BOŻEGO w zmarłych twychstałym narodzie, w rodzinie, w organizacjach politycznych, społecznych we wszystkich przejawach życia naszego!

NIE GASCIE DUCHA WŁARY, NADZIEI I MIŁOŚCI, któremi przepojone być winno życie nasze współczesne, nie przeciwstawiajcie mu nienawiści defetyzmu, demagogii

NIE GASCIE DUCHA SŁONECZNEGO ROZPĘDU do pracy nad ugruntowaniem naszej Mocarstwowej potęgi i ciągłym utyskiwaniem i żalami. MŁODEM JESTEŚMY PANSTWEM młodem idziemy szlakami, torować sobie dopiero musimy drogę w splątanej gąszczu powikłań ogólnoswiatowych. NIE GASCIE DUCHA LEZCZ Z DOBRĄ WOLĄ PODAJCIE RĘCE DO WSPÓLPRACY!

Dostojny Kapłan Polskich żołnierzy. Ten

Banki polskie spłacają zobowiązania zagraniczne

Ogólna suma krótkoterminowych kredytów zagranicznych udzielonych polskim bankom prywatnym na 1 grudnia r. ub. wynosiła 291,1 milion. zł. Powyższe dane dotyczą 59 banków akcyjnych i większych domów bankowych.

Ogólne zadłużenie banków zagranicznych na 1 grudnia 1930 r. wynosiło 465,5 milion. zł.

Obrót kredytowy banków polskich z zagranicą przechodził w ostatnim roku dość poważne przemiany, wynikające częściowo z sytuacji obrotu gospodarczego oraz rynku kredytowego w kraju, przedewszystkiem zaś z rozwoju wypadków na zagranicznych rynkach pieniężnych i z załamaniem się — powszechnego czy

sań, co w wieszczem natchnieniu widział ongiś idącą ku nam Wolną Polskę!

A może jest jakiś NIEZBADANY TAJEMNICZY ZWIĄZEK MIĘDZY TEMI DWORKA JEGO WOLANIAMI? MOŻE TKWI W NICH JAKAŚ GROZNA PRZESTROGA: DUCHA NIE GASCIE, ŻEBY TA WOLNA POLSKA, KTÓRA KU NAM PRZYSZŁA — WOLNĄ POZOSTAŁA?

J. E. Ks. biskup dr. Władysław Bandurski przy sposobności 25 lecia sakry biskupiej otrzymał następujące depesze:

„J. E. ks. biskup Bandurski, Wilno — Serce miłujące i słowem płomiennym buszileś, Ekscelencjo, w dniach niewoli sumienia polskie, pracując tajemnie z narażeniem życia na ziemiach Chelmszczyzny i Podlasia, a w okresie walk wyzwoleńczych zapalałeś serca bohaterów bojowników o wolność Narodu i swoim przykładem zachęcałeś do wytrwania, łącząc wspomnienia dawne z nową drogą Odrodzonej Polski. Przesyłam Ci, Ekscelencjo, gorące i serdeczne życzenia długich lat owocnej pracy. (—) Prezydent Rzplitej.

„J. E. ks. biskup Władysław Bandurski, Wilno. — W 25 rocznicę sakry biskupiej, zechce Wasza Ekscelencja przyjąć moje najgorętsze i najserdeczne, życzenia dalszych jak najdłuższych lat pełnej poświęcenia i zasług służby pasterskiej. (—) Marszałek Józef Piłsudski”.

Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego, p. Janusz Jędrzejewicz przesłał ks. biskupowi dr. Władysławowi Bandurskiemu następującą depeszę:

— Czciogodnemu jubilatowi w uroczystą rocznicę 25-ciolecia sakry biskupiej przesyła najgorętsze gratulacje i życzenia długich lat równie, jak dotychczas owocnej dla Ojczyzny pracy pasterskiej. (—) minister Jędrzejewicz. Jednocześnie pp. wiceministrowie ks. dr. Zongolłowicz i Kazimierz Pieracki, przesłali ks. biskupowi dr. Bandurskiemu depesze gratulacyjne.

częściowego — bankowości wielu krajów. Te momenty zewnętrzne, wpływały na sytuację zobowiązań zagranicznych naszych banków, gdyż banki krajów, udzielających kredytów naszej bankowości, względnie pośredniczących w udzielaniu kredytów, wycofywały je względnie zapewniały sobie większą ich płynność, przenosząc je z lokat terminowych na bezterminowe. O. pływ więc kredytów z banków polskich częściowo wynikał z chęci spłaty przez same banki, oraz z sytuacji na rynkach finansowych zagranicznych, w żadnym zaś razie nie był wyrazem zmniejszonego zaufania zagranicy do naszej bankowości.

W dniu wczorajszym w sali „Pod Orlem” odbyło się pożegnanie byłego naczelnego redaktora „Dnia Pomorskiego” dr. Adama Brzega.

W pożegnalnym obiedzie wzięli udział przedstawiciele Rady Nadzorczej i Zarządu „Pomorskiej Spółdzielni Wydawniczej”, nowy naczelnik redaktor „Dnia Pomorskiego” p. poseł Alfred Birkenmayer oraz cały zespół redakcyjny.

Podczas przyjęcia pierwszy przemówił prezes Rady Nadzorczej p. mjr. Paluch, który w ciepłych i szczerych słowach podniósł zasługi położone dla Wydawnictwa „Dnia Pomorskiego” ze strony ustępującego naczelnego redaktora dr. Brzega. P. Prezes w silnych a zarazem jasnych słowach streścił i zobrazował działalność naszego pisma na terenie całego Pomorza, stwierdzając jednocześnie, że w okresie dwóch lat pismo to pod przewodnictwem ustępującego naczelnego redaktora dokonało pracy olbrzymiej a zmiana, jaka nastąpiła, jest tylko rozstaniem się dr. Brzega z placówką dawnej pracy i odejściem na nową, równie ważną. P. mjr. Paluch zakończył swe przemówienie toastem na cześć dr. Brzega, życząc mu w dalszej Jego pracy, również dodatnich rezultatów.

Następnie w imieniu zespołu redakcyjnego przemówił red. St. Nowakowski. Mówca podniósł znaczenie powstania „Dnia Pomorskiego” oraz tę współpracę jaką „Dzień Pomorski” nawiązał ze społeczeństwem pomorskim. Przedstawiliśmy pokrótce rozwój naszego pisma, red. Nowakowski w imieniu całego zespołu redakcyjnego, złożył serdeczne podziękowanie dr. Brzegowi za zgodną i harmonijną współpracę z całą redakcją.

Z kolei przemówił naczelnik redaktor pisma p. poseł Alfred Birkenmayer. Pan Birkenmayer podkreślił w swym przemówieniu, że nastąpiła zmiana tylko osób, że ta sama praca, którą „Dzień Pomorski” postawił sobie za cel, będzie dalej kontynuowana w imię dobra i w obronie interesu dzielnicy pomorskiej. W zakończeniu w szczerych i w gorących słowach podziękował p. poseł Birkenmayer ustępującemu redaktorowi dr. Brzegowi za jego trud i troskę i dotychczasowe rezultaty pracy dla pisma.

Po tem przemówieniu zabrał głos dr. Adam Brzeg, dziękując ze wzruszeniem za te słowa pełne życzliwości i uznania i przedstawił dotychczasowy dorobek i etap rozwoju „Dnia Pomorskiego”, wskazując na to, że tą pracą, którą złożył w piśmie, złożył w imię tej idei państwowej, jaką „Dzień Pomorski” od początku swego istnienia wyznawał i której wiernie służy.

W zakończeniu swego przemówienia mówca z wzruszeniem dziękował władzom zwierzchnim „Dnia Pomorskiego” oraz zespołowi redakcyjnemu.

W serdecznej i w pogodnej atmosferze upłynęły dalsze chwile pożegnania. Zgromadzeni wspominali wszystkie te momenty działalności „Dnia Pomorskiego”, które przyczyniły się do tak określonej jego pozycji w całej prasie polskiej, jako organu reprezentującego wszechstronnie zarówno potrzeby, jak i interesy Pomorza.

Po przemówieniach poszczególnych członków zespołu redakcyjnego i po złożeniu serdecznych życzeń ustępującemu naczelnemu redaktorowi, aby na innym posterunku pracy towarzyszyła mu ta sama atmosfera życzliwości i koleżeństwa oraz zrozumienia — miłe zebranie zakończyło się dłuższą koleżeńską pogawędką.

Cywilne zawody lotnicze

Małej Ententy i Polski

Aeroklub Jugosłowiański organizuje w roku bieżącym na wzór „Lotu Małej Ententy i Polski”, w której brali udział lotnicy wojskowi polscy, czechosłowaccy, jugosłowiańscy i rumuńscy, podobne zawody lotnicze dla pilotów cywilnych tych samych państw.

Wobec tego, że „Lot Małej Ententy i Polski” odbywać się będzie co dwa lata w latach nieparzystych, Aeroklub Jugosłowiański zaprojektował stałe zorganizowanie w latach parzystych zawodów cywilnych.

Zawody obejmą lot na trasie przez Jugosławię, Czechosłowację, Polskę i Rumunię, oraz szereg prób technicznych.

„Jagnię gdańskie” w paszczy... polskiego wilka

Trzecie cesarstwo na terenie Wolnego Miasta

W hitlerowskim „Voelkischer Beobachter” ukazał się niedawno zmienny artykuł o rozwoju idei „Trzeciego cesarstwa” na terytorjum Gdańska.

„Naczelnym zadaniem naszym w tym okręgu — pisze „Voelkischer Beobachter” — jest utrzymanie niemieckości Gdańska. Zanim cokolwiek tu przedsięwzięć zamierzamy, zadajemy sobie zawsze pytanie: Czy wyjdzie to na korzyść Niemczyzny?”

W myśl tej ideologii nie wstąpiłszy w listopadzie 1930 do rządu, a jednak popieramy mniejszościowy rząd mieszczański, aby zapobiegać skutecznie konfliktom zagranicznym z Polską. (Co za cynizm!). Na początku roku 1931 była nas zaledwie garstka 1100 głów. Obecnie przekroczyliśmy cyfrę 6000 i posiadamy 70 placówek. Nasz niestrudzeni mówcy czynili nadludzkie wysiłki i dniami i nocą, wśród deszczu czy zawiści śnieżnych oświecali naród (podpalają też „oświecają”). Odbyliśmy w gdańskim okręgu nie mniej, jak 2500 zgromadzeń w ub. 1931 roku...”

SWASTYKA WYCIĘTA NA PIERSIACH JERZYKA W „ICH” OŚWIETLENIU.

Przechodząc do zagadnień polskich, autor rozwodzi się szeroko nad sprawą Jerzyka. Bestjańskie zniecanie się nad polskim marynarzem przypisuje „nieznanym sprawcom” i oświadcza, że „cała prasa polska a wraz z nią naturalnie („selbstverstaendlich”) cała ogólnoswiatowa prasa... żydowska(!) rozpisywała się przez czas długi w sążnistych artykułach o tej przerażającej zbrodni przypisując ją hitlerowcom”.

— „Cóż jednak wykazał przewod sądowy?”

— rozdziera dalej szaty „jagnięcy” organ Hitlera. „Żaden nacjonalny socjalista nie dokonał tego czynu, lecz ten marynarz sam się tak oporzędził...”

Rzeczywiście... pióro wypada z ręki!

S. A. i S. S.

Autor przechodzi dalej do „unsere tapferen S. A. und S. S.!” (Sturm Abteilungen — wojskowe Saal-Schutz (bojówki)). Są oni codziennie narażeni na polskie prowokacje(!?). Liczba ich wzrosła znacznie w ciągu ub. 1931 roku. W okręgu gdańskim maszeruje nie mniej, jak 1800 S. A. zmilitaryzowanych hitlerowców i 200 S. S. bojówkarzy. Są oni w każdej chwili narzędziem gotowym do uderzenia w ręku swych przywódców i śmiało można twierdzić, że gdyby ich w Wolnym Mieście nie było, Polacy dawnoby już wkroczyli do Gdańska! (Bij, kto w Boga wierzy!).

GDANSKIE BOJOWE HASŁO HITLEROWCÓW.

Na zakończenie tego „interesującego” artykułu pisze „Voelk. Beobachter”:

„Dziś stoimy więcej niż kiedykolwiek zdecydowani i umocnieni do boju o niemiecki Gdańsk. Przeżyliśmy ciężkie walki, a jeszcze cięższe nas oczekują. Ale mamy silną wolę, by miasto to tak długo utrzymać niemieckiem, aż wódz nasz, Adolf Hitler, przyjdzie nas znowu przygarnąć na łono ojczyzny, od której zostaliśmy oderwani przez traktat wersalski wbrew wszelkiej sprawiedliwości. Adolf Hitler może na nas polegać. Wytrwamy przy nim nawet w nacięższych chwilach, gdyż mamy doń zaufanie twarde jak skała i wierzymy, że

poprowadzi on cały naród ku wolności...”

Ciekawe światło na rolę hitlerowców w Gdańsku rzuca wrogi im „Reichsbanner”, pisząc: „Stosunek Gdańska do Rzeczypospolitej Polskiej kształtuje się dzięki panowaniu hitlerowców coraz niepomysłniej i grozi katastrofą, jeśli nie nastąpi szybko zmiana. Dr. Ziehm cieszy się szczególnie zaufaniem hitlerowców, a Gdańsk stał się terenem występów najrozmaitszych nacjonalno-socjalistycznych organizacji bojowych, a także schroniskiem tych zwolenników „Trzeciego cesarstwa”, którzy mają osobiste racje w tem, by zniknąć z terytorjum Rzeszy”.

BERLINSKI SKOK W STRONĘ GDANSKA.

W zgodny ton z organem hitlerowców, uderza i oficjalna prasa niemiecka, a jedność ta w chwili obecnej jest mocno znamienna.

„Berliner Tageblatt” z 12 bm. zamieszcza korespondencję z Gdańska, utrzymaną w tonie „niemniej „nieminym” i „nieminiej „żałosnym”. — „Coraz więcej widać stała się w Gdańsku. Coraz srożej chwytają ona w szpony życie Wolnego Miasta. Do cierpienia, spowodowanego ogólnoswiatową depresją gospodarczą, dodać należy ucisk w postaci... polityki polskiej w stosunku do Gdańska. Polityka ta nigdy nie była życzliwą z powodu dąsów, że traktat wersalski nie przyniósł z sobą całkowitego wchłonięcia Gdańska przez Polskę...”

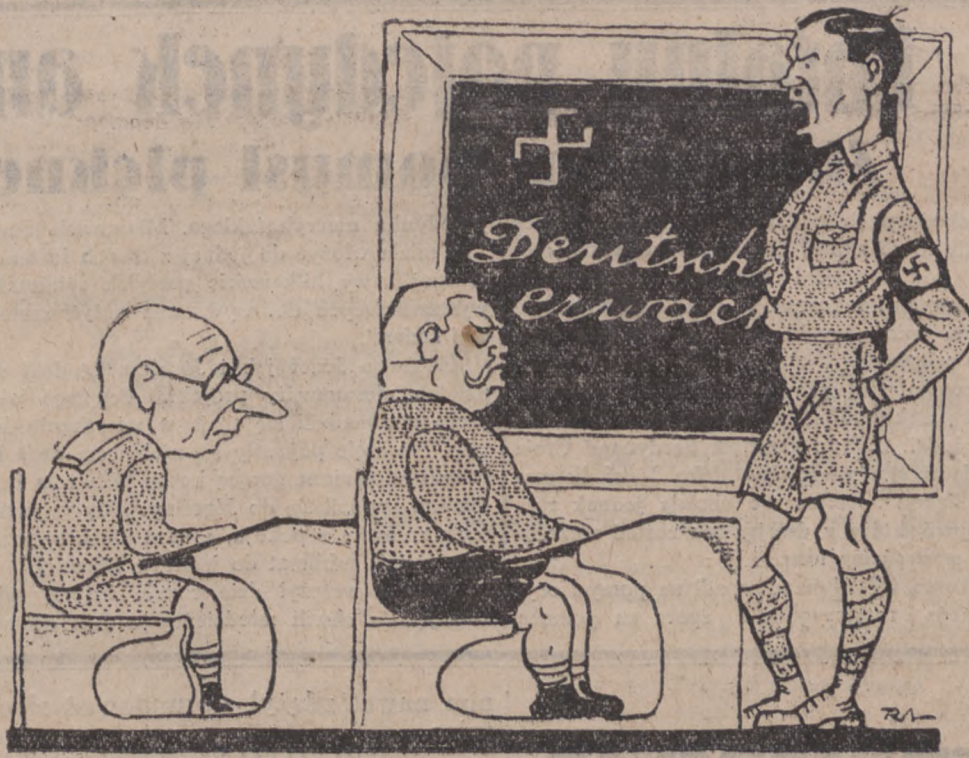
Dalej opisuje autor, jak to Polska coraz bardziej „pastwiła się” nad Gdańskiem, by „zdruzgotać” gospodarcze życie Wolnego Miasta, doprowadzając w końcu do ostatnich zarządzeń celnych, rzekomo tak wielkie wyrządzających szkody Gdańskowi. Po omówieniu znanych trzech not (alle gute Dinge sind Drei — dodajemy od siebie). — „Berl. Tageblatt” stwierdza, że odpisy not zostały przedłożone Wysokiemu Komisarzowi Ligi Narodów i wyraża nadzieję, że może (vielleicht!) uczyni się to co możliwe i to co konieczne, by „złemu” zaradzić.

Na zakończenie „Berliner Tageblatt” uderza w wielki dzwon „krzywdy” gdańskiej i woła: „Gdańsk winien całemu światu krzyknąć jak najdobitniej, że w wojnie gospodarczej z Polską nigdy(!) Rzeczypospolitej nie atakował, a zawsze tylko... bronił się rozpaczliwie(!)!”

KIEPSKA KOMEDYJKA.

Z tego rodzaju wywodami niemieckich pism nikt w Polsce poważnie polemizować nie będzie, gdyż są one doprawdy zbyt humorystyczne, by mogły się nadawać do dyskusji. Przypominają one trochę figlarne komedyjki rysunkowe, ukazujące się nieraz na srebrnym ekranie ku ucieście publiczności. Tylko, że rolę dowcipnej „Micky” odgrywać w tym wypadku usiłuje ordynarny niemiecki „Michel”, bez powodzenia starając się szkicować opowiadki o „nieminem jagnięciu gdańskim w paszczy polskiego wilka”.

Z teki karykaturzysty

Konferencja Hitlera z Hindenburgiem i Brüningiem czyli wykład hitleryzmu dla starszych dzieci.

Przed naszą bramą leży Afryka

Kryzysowe przepowiednie i wnioski głośnego Caillaux

Znany, starej daty germanofil b. premier francuski, Józef Caillaux, ogłosił w piśmie „Le Capital” artykuł na temat kryzysu.

Artykuł ten zwrócił uwagę nietylko ze względu na analizę przyczyn kryzysu, opis jego przebiegu i perspektywy przyszłości, ile z racji oryginalnych konkluzji, jakie autor wysnuwa ze swych argumentów.

Caillaux twierdzi na samym początku, iż najistotniejszymi przyczynami kryzysu są: rozwój niesynchronizacji nauki i techniki, oraz niepoładowany w ostatnim stuleciu (mowa o Europie) przyrost ludności. W r. 1810 liczba mieszkańców na całej kuli ziemskiej wynosiła tylko 680 milionów, w r. 1913 wzrosła do 1.750 milionów, czyli, że wzrosła w ciągu jednego stulecia więcej niż dwukrotnie.

A Europa? W r. 1810 na tym małym przylądku kontynentu azjatyckiego liczba miesz-

kańców sięgała tylko 180 milionów, w r. zaś 1913 wynosiła już 450 milionów. Jak wytłumaczyć sobie ten nagły skok? Jako główną przyczynę podobnego przyrostu ludności uważa Caillaux narodziny i rozwój wielkiego przemysłu.

„Europa, oświadczył po wojnie światowej prezydent Hoover, w czasie gdy pełnił obowiązki dyktatora żywnościowego, liczy o 100 milionów mieszkańców więcej, niż może ich wyżywić”. Sto milionów ludzi, którzy, jak twierdzi ze swej strony Caillaux, mogą żyć i żyją jeszcze tylko z tego, co daje nie gleba, lecz podglebie, podziemia. Pierwszym produktem podglebia, który dał impuls rozwojowi wielkiego przemysłu w Europie, był węgiel.

Można jednak było przewidzieć z góry, pisze Caillaux, że monopolistyczne przywileje Europy nie będą trwały wiecznie, że inne kontynenty zbudzą się do życia. Konsumenty Euro-

py, pozbawieni nagle swego dostawcy i fabrykanta, musieli improwizować produkcję na rachunek własny i stworzyli szereg gałęzi przemysłu, które wyrosły jako konkurenci Europy.

W tej sytuacji Europa powinna była dostosować się do nowej zupełnie koniunktury, Tymczasem stało się i dzieje się wprost przeciwnie; Europę poprzedziły mury celne; nowe przemysły, sztucznie utrzymywane wyrastały z pod ziemi. W tych warunkach bezrobocie rośnie i rosnąć musi. Trudno nie być pesymistą, konkluduje Caillaux, w tych warunkach.

„Ale, ciągnie on, wydaje mi się, iż jest jeszcze możliwość uniknięcia katastrofy: przed naszą bramą leży Afryka!” Czarny kontynent może pomieścić cały nadmiar ludności europejskiej, może wyżywić trzy razy tyle ludzi, ile ich dziś żywi.

Tajemnicze siły Indyj a „bierna wojna“

Do Wiednia powrócił z Indyj uczone niemiecki dr. Veisl i udzielił korespondentowi jednego z pism niezmiernie zajmującego wywiadu o mnichach i czarodziejach Indyj. Przytaczamy z niego poniższe wyjątki:

„W czasie ostatniego pobytu mego w Azji przebywałem przez kilka miesięcy w hinduskim monasterze, by zapoznać się z bliższymi zyciem jogów. To, co u nas bywa uważane za teorie okultystyczne, uchodzi w Indjach za rzecz najzwyczajniejszą pod słońcem. Hindus nie może sobie nawet wyobrazić, by można było dyskuutować na temat rozdzielenia duszy od ciała, a wiara w nieśmiertelność duszy jest uważana za dogmat, nie podlegający żadnym wątpliwościom. Pojęcie o niebie i piekle jest hindusowi obce. Natomiast wszystkie wypadki życia rozpatruje pod kątem widzenia nagrody lub kary Bożej.

Na zapytanie moje, dlaczego np. nie się nie czyni, aby od plagi węzów oswozić ten kraj nieszczęśliwy (około 20.000 ludzi ginie przeciętnie w Indjach rocznie od ukąszenia węzów), mnich hinduski oświadczył mi: „Węże kasażą tylko złych ludzi, którzy na to zasłużyli. Węże są sędziami Bożymi i wymierzają karę!“

„Czarownicy hinduscy — pisze dalej uczone niemiecki, — zgotowali mi zupełnie rozczarowanie. Sztuczki jogów, jakie można oglądać, są zwyczajnymi trickami, a ci z jogów, którzy potrafią dokonać rzeczy istotnie niezwykłych, nie czynią tego publicznie. Hinduski mnich Ananda Swami, z którym spędziłem kilka miesięcy w pewnym monasterze w Himalajach, opowiadał mi następującą nadzwyczajną historję: Był on dawniej kupcem i dobrze mu się powiodło, gdyż był dostawcą dużego angielskiego garnizonu. Nagle jednak oświadczył mu wyrzuty sumienia i udał się w pielgrzymkę do Nepalu. W czasie podróży zasnął w lesie. Gdy się obudził, stał przed nim stary mnich, który mu opowiedział tajemnice jego myśli, następnie rozkazał mu udać się do miasta Karachi do jednego z „najświętszych“ mnichów Indyj, nazwiskiem Sadhie Vasvami. Tak się też stało. „Najświętszy“ został „guru“ czyli mistrzem grzesznego kupca, który mu złożył ślubowanie ubóstwa, czystości i nienęzywania przemocy, poczem „guru“ rozkazał mu, by się ukrył w zaciszu klasztoru i tam czekał na jego wez-

wanie. Od czasu do czasu „guru“ ukazuje się swemu uczniowi we śnie i daje mu różne rozkazy.

Mniisi hinduscy są mistrzami w technice zapadania w trans. Podczas gdy wrzeszczący derwisze muszą monotonna powtarzać zaklęcia: „Allah hu“, zanim zapaćną w tajemniczy ten stan ducha, — mniisi hinduscy osiągną swój cel za pośrednictwem śpiewu i tańca.

Dr. Veisl poznał jednego z nich, który zapadał w trans, stając na głowie. Potrafił prze-

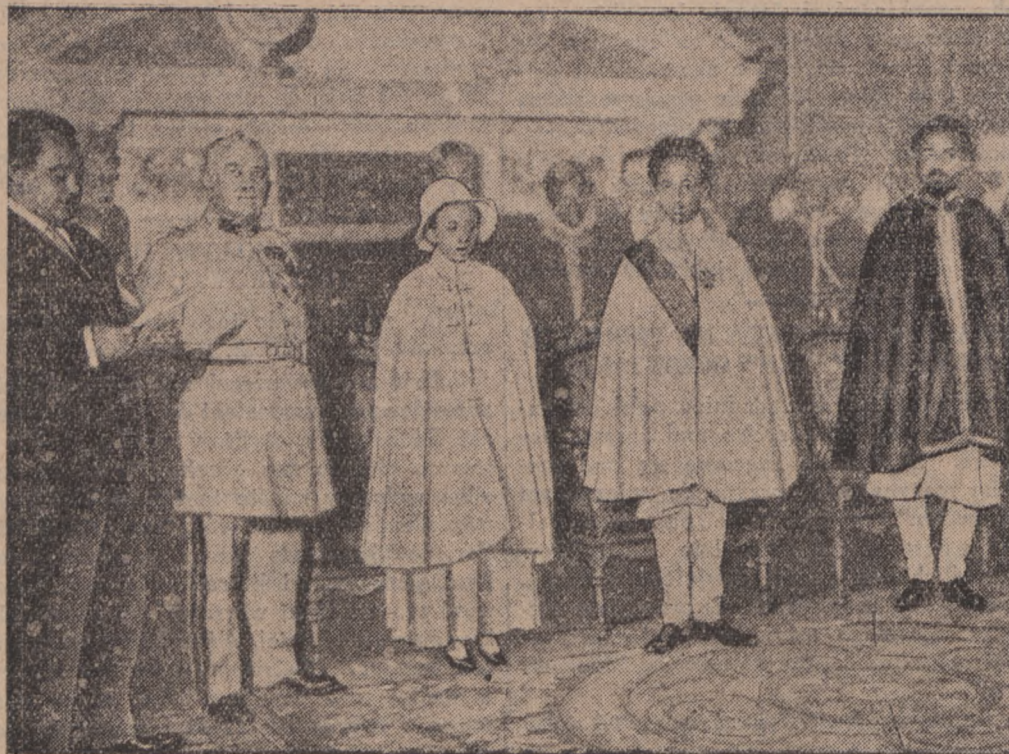
trwać w tej pozycji wiele godzin. Niektórzy posiadają dar prorocy w stopniu wprost zdumiewającym.

Mimowoli tu nasuwa się pytanie: Czy jasnowidze hinduscy przewidzieli wynik „biernej wojny“, wydanej obecnie przez Hindusów — Wielkiej Brytanji?

Czy jogowie użyją swych niezwykłych potęg w walce, która się zaczęła?

Byłaby to wówczas niewątpliwie najbardziej sensacyjna wojna świata.

Następca tronu Etiopji w Paryżu

W podróży po Europie przybył obecnie do Paryżu następca tronu Etiopji Asfau Wossan 15 letni książę abisyński i jego siostra którzy po dejmowani są w Paryżu z wielkimi honorami

Rozbitek

Trzy dni już fale rzucały łodzią. Trzy dni przeszło od czasu, jak burza pochłonięła barkę wraz z całą załogą z wyjątkiem Jamesa. James był silnym chłopcem i mógłby łatwo wytrzymać parę dni głodu, gdyby nie trapiła go inna dolegliwość, a mianowicie reumatyzm. Teraz właśnie miał darcie we wszystkich członkach a oblewające go ciągle fale zimnej, słonej wody potęgowały jego cierpienie. Gdyby przedź nadszedł ratunek! myślał. Wczoraj widział z daleka statek parowy, krzycał z całych sił, lecz nie spostrzeżono go. Długo już nie wytrzymał... Znowu wyniosła go fala na swój grzbiet i wówczas ujrzał ku swej wielkiej radości parowiec, zbliżający się wprost w jego kierunku. Na chwilę zapominał o bólu, lecz już w następnym momencie krzyczał z męki. Z wielkim wysiłkiem uniósł się z siedzenia i osłaniając rękami usta wołał o pomoc. Na statku zauważyli go dawno i zbliżając się rzucili mu linę, lecz ból nie pozwolił mu uchwycić się jej. Wówczas spuszczone do łodzi drabinkę sznurową, a jeden z marynarzy pomógł Jamesowi dostać się na okręt. Nadszedł lekarz okrętowy i poznawszy rodzaj cierpienia, kazał przynieść szklanek wody, rozpuścił w niej 2 tabletki Aspiriny i dał Jamesowi do wypicia. Ciepło otulony, przymknął James oczy i zasnął. Obudziwszy się poczuł, że bóle zupełnie zniknęły; oswo-bodzony z dolegliwości mógł James teraz dopiero opowiedzieć o zatonięciu barki i podziękować załodze i doktorowi za pomoc. Przyjął też z wdzięcznością radę doktora, aby na przyszłość przeciw swym bólom reumatycznym, a także przeciwko bólowi głowy, zębów, grypie i wszelkim przeziębieniom zawsze używał tabletek Aspiriny. James zauważył też sam, że oryginalne tabletki Aspiriny opatrzone są znakiem krzyżowym BAYER i postanowił odtąd zwracać na ten znak baczną uwagę.

Obrzucenie zapasów kawy zniszczono w Brazylii

Na skutek zarządzenia rządu brazylijskiego zniszczono do końca r. ub. 2.755.000 worków kawy. Niszczenie zapasów tego artykułu odbywa się według specjalnego planu opracowanego przez Instytut Kawowy.

Fatalny pojedynek amerykański Zbrodniczy pomysł pięknej dziewczyny

Zakończył się w Paryżu interesujący proces przeciwko 22-letniej Józefinie Trenichon, stojącej pod zarzutem zamachu trucicielskiego na 2 swoich konkurentów, a skazaną w uwzględnieniu opinii psychiatrów na trzy lata ciężkiego więzienia.

Szczegóły tej sprawy są niezwykle ciekawe: O rękę pięknej Józefiny starało się dwóch młodych ludzi: 25-letni urzędnik Ferdynand Crois i 24-letni syn właściciela dóbr Józef Estompes. Piękna Józefina nie chciała jednak rozstrzygnąć, który z dwojga ma zostać szczęśliwym wybrańcem losu.

Wówczas Ferdynand wpadł na pomysł oryginalnego rozstrzygnięcia sporu za pomocą

pojedyunku amerykańskiego. Mianowicie Józefina miała włożyć do jednej z dwóch filiżanek czarnej kawy kilkanaście pastylek sublimatu, wystarczających dla wywołania natychmiastowej śmierci.

Zarówno Józef jak i Józefina zgodzili się na ten niesamowity projekt. Pewnego wieczora zgromadzili się troje w mieszkaniu Józefiny. Na stole pojawiły się niebawem dwie filiżanki napelnione gorącą kawą. Wówczas Ferdynand zwrócił się do Józefiny: „My wyjdziemy na chwilę z pokoju, a pani niech tymczasem wsypie sublimat do jednej z filiżanek.“

Poczem wręczył dziewczynie trującą substancję. Po chwili młodzieńcy wrócili do po-

koju i każdy z nich podniósł do ust wybraną filiżankę. Okazało się jednak, że trucizna była zawarta w obu filiżankach i obaj młodzieńcy poczęli się walić w straszliwych kurczach. — Dziewczyna zavezowała wówczas telefonicznie lekarza, który udzielił młodzieńcom natychmiastowej pomocy, stwierdziwszy, że stan ich jest wprawdzie poważny ale nie groźny.

Jak się jednak stało, że trucizna znalazła się w obu filiżankach? Oto Józefina pod wpływem jakiegoś psychopatycznego podszeptu rozdzieliła sublimat na dwie części i wsypała je do każdej z filiżanek.

Za ten przewrotny i niefortunny pomysł będzie musiała spędzić trzy lata w więzieniu...

Rozmowy towarzyskie na płycie gramofonowej

Nowością ta powstała — rzecz prosta — w snobistycznych sferach towarzyskich w Stanach Zjednoczonych. W N. Yorku ostatnim wyrazem mody i szyku jest „uwiecznienie“ na płytach gramofonowych rozmów „prowadzonych przy stole podczas bankietów, przyjęć, obiadów. Aparat odbiorczy umieszcza się w środku stołu, tak, iż jest on niewidoczny, a obrót płyty nie sprawia żadnego szmeru. „Nagrane“ w ten sposób płyty przesyłają gospodarze tym znajomym i krewnym, którzy nie byli obecni na przyjęciu.

J. O. CURWOOD.

Dolina ludzi milczących

Powieść

44) Przekład autografowany Jerzego Marlicza

Nagle zeszytniała. Szczotka została oparta na włosach. Usłyszała dźwięk; lecz i Kent usłyszał go również. W osłoniętej firanką okno kołatał ktoś z metalicznym szcękaniem. A okno to znajdowało się o piętnaście stóp nad ziemią.

Krzyknawszy, dziewczyna cisnęła szczotkę, i podbiegła do okna podniosła firankę, a potem opuściła ją znowu. Teraz zwróciła się do Kenta, dzieląc jednocześnie włosy na pasma szybko splatając je w grubą warkocz.

— To Mooie! — zawołała — Kedsty wraca!

Chwyliła go za rękę, pociągając ku wezłowi łóżka, gdzie na grubym drucie, od sufitu do podłogi zwisała ciężka kotara. Rozsunęła ją szybko. W głębi znajdowały się kobiece suknie i drobiazgi, w ilości, zdaniem Kenta, niezliczonej.

— Jeśli zajdzie potrzeba, musi się pan tu schować! — rzekła, przycem głos jej drżał lekko z podniecenia. — Nie sądzę, by do tego doszło ale w

razie czego proszę się nie wahać. Przykucnąć w najdalszym kącie i milczeć. Bo jeśli Kedsty pana tutaj znajdzie...

Zajrzała mu w oczy i w głębi miodrych źrenic Kent doszukał się, raptem czegoś naksztalt strachu.

— Jeśli znajdzie pana tutaj, będzie to dla mnie rzeczą straszną! — ciągnęła Murette, a ręce jej muskały ramiona Kenta. — Nie mogę panu na razie powiedzieć, o co chodzi, ale to gorsze niż śmierć! Czy obiecuje mi pan nie ruszać się z tego pokoju, cokolwiekby zaszło, cokolwiekby pan usłyszał? Czy zechce pan to dla mnie uczynić, panie Kent?

— Jeżeli będziesz mnie nazywała panem Kent, to nie! — odparł on, czując, jak mu coś zawadza w gardle.

— Więc, czy zrobisz to dla mnie Jeems? Czy obiecasz, że nie wyjdiesz stąd, cokolwiekbyś słyszał? Za to, gdy wrócę pocałuję ciebie!...

Pieszczotliwie niemal zesunęła ręce z jego ramion, odwróciła się i wybiegła, zamykając drzwi za sobą, za-

nim nawet zdążył sformułować obietnicę.

ROZDZIAŁ XV. Zagadki.

Kent tkwił czas jakiś bez ruchu, wlepiony w drzwi poza którymi znikła Murette. Jej niedawna bliskość, pieściwe dotknięcie rąk, wyraz oczu, obietnica pocałunku, łącznie z odwagą jakiej dawała dowód idąc na spotkanie inspektora — oszołomiły go poprostu. Patrzał na drzwi, lecz nie widział ani drzwi tych, ani ścian, ani nawet pokoju. Tylko twarz dziewczyny jaśniała przed nim: miodre oczy i rozchylone pasowe usta.

Bała się inspektora. Był tego zupełnie pewien. Mówiąc doń, Jeems, które to zdrobnienie imienia Jim jest na dalekiej północy w powszechnym użytku — nie miała w twarzy cienia uśmiechu. Nie na żart rzuciła obietnicę pocałunku. Powaga jej graniczyła z prządzemem.

Podszedł do drzwi i nasłuchiwał z bijącym sercem. Ciekaw był co się dzieje na dole interesowało go wszystko mające z nią styczność — ufał jej jednak tak dalece, że postanowił, że nie zejdzie, cokolwiekby usłyszał. Chyba, że sama wezwie ratunku!

Po chwili uchylił drzwi, by lepiej łowić wszelkie dźwięki. Zrobił tylko

małą szparkę; przecie mu tego nie wzbronila. Z przedpokoju pełzła w górę blada smuga światła. Lecz cisza panowała zupełna przyszło mu więc na myśl że mimo starości Moo-owie ma jeszcze chyże nogi, może więc minąć trochę czasu, zanim Kedsty nadejdzie.

Czekał, rozglądając się po pokoju. Pierwszem jego wrażeniem było, że Murette mieszka tu chyba oddawna. Wszędzie widniały dowody ręki i myśli kobiecej; nie przygodnego, rażącego w atmosferze i urządzeniu.

Wiedział, iż pokój ten zajmował niegdyś sam Kedsty, jednak nie pozostało tu ślady męskiego pobytu. Zdziwione oczy Kenta wynajdowały coraz to nowe, ciekawe szczegóły. Nie wątpił już, że Murette Radisson pochodzi z dalekiej północy; gdyby miał w tym względzie cień wątpliwości, nazwa — Jeems — rozwiałaby ją odrazu. Tak przecież zowią matki — synów, żony mężów, dziewczyny — kochanków — w dorzeczu trzech rzek. A jednak pokój zdawał się wszystkiemu kłam zadawać. Pochłonięty szeregiem odkryć dziwacznych, Kent odsunął się od drzwi i stanął przed lustrem gotowalni.

(Dług dalszy nastąpi).

Otoczny Instytut Bałtycki w grodzie Kopernika należyta opieką i pomocą

Apel do władz miejskich

Od 5 lat istnieje w Toruniu „Instytut Bałtycki”, placówka naukowa, poświęcona badaniom spraw pomorskich i dostępu Polski do morza, która zdobyła już sobie dzięki swej pracy i wydawnictwom poważne stanowisko w świecie naukowym Polski i zagranicą. Dość wspomnieć o takich jego podstawowych wydawnictwach, jak „Pomorze Polskie” (tom I. Ziemia i ludzie, tom II. Przeszłość i kultura“), „Obrona Pomorza”, „Przeciw propagandzie korytarzowej”, „Spór o Gdynię”, „Handel międzynarodowy na Bałtyku”, „Port Gdynia”, by przekonać się o ogromie pracy, uskutecznionej już dla dobra nanki polskiej i Pomorza. W najbliższym czasie wyda Instytut Bałtycki nowe podstawowe dzieło o sztuce polskiej na Pomorzu, o ziemi malborskiej, o tranzyście kolejowym z Niemiec do Prus Wschodnich itp.

Dzięki swym pracom zdobył sobie Instytut Bałtycki tak poważne stanowisko, że coraz częściej przyjeżdżają do niego uczeni zagraniczni z Francji, Anglii, a nawet z Niemiec. Ponieważ Instytut Bałtycki znajduje się w Toruniu, przeto i dla Torunia samego z działalność jego spływa zarówno rozgłos, jak i korzyść, jaką przynoszą wizyty gości zagranicznych.

Należałoby się spodziewać, że tak zasłużona i pożyteczna instytucja spotka się nie tylko ze słowami uznania, ale i z objawami czynnej pracy. Tymczasem od lat kolata Instytut Bałtycki bezskutecznie za uzyskaniem odpowiedniego pomieszczenia, w którym mógłby jako tako godnie przyjmować gości zagranicznych i pracowników naukowych. Dotąd mieści się w skromnych trzech, a właściwie dwóch bo trzeci jest nie do użytku — pokoiach w starej brzydkiej kamienicy, na drugim piętrze, dokąd prowadzą schody, które wstyd jest prowadzić zagranicznych gości. Nie mówiąc już o tem, że wskutek szczupłości lokalu nie można myśleć o normalnej pracy naukowej, o urządzeniu biblioteki, czytelnicy czasopism naukowych itp. Nie więc dziwnego, że wskutek takiego braku zrozumienia dla swych potrzeb coraz bardziej rozważana jest myśl przeniesienia Instytutu Bałtyckiego z Torunia do innego miasta. Miasto Gdynia od dawna zabiega, by sięgnąć Instytut Bałtycki do siebie, ofiarując wygodny i reprezentacyjny lokal, oraz wszelką pomoc. Na razie utworzono w Gdyni oddział Instytutu Bałtyckiego, ale kto wie, czy i centrala Instytutu nie będzie musiała się przenieść tam lub do Bydgoszczy, gdy uzasadnione postulaty jego nie zostaną uwzględnione.

Nietrzeba zaś specjalnie podkreślać, jaka to byłaby strata dla życia kulturalnego naszego miasta, gdyby Instytut Bałtycki zmuszony był opuścić Toruń. Dlatego jesteśmy przekonani, że magistrat i Rada Miejska naszego miasta w zrozumieniu własnego interesu kulturalnego zrobi wszystko, by do tej ostateczności nie dopuścić i by zatrzymać tę poważną placówkę naukową w Toruniu. Instytut Bałtycki nie wymaga zaś wielu rzeczy. Nie dostawał dotąd żadnej pomocy finansowej od miasta, chociaż n. p. w Niemczech miasta wydat-

nie nawet w dzisiejszych czasach kryzysu wspomagają podobne instytucje w Królewcu czy Wrocławiu, bo rozumieją ich znaczenie i doniosłość. Ale i teraz nie domaga się Instytut Bałtycki żadnej finansowej pomocy. Domaga się tylko przydzielenia mu odpowiedniego lokalu, gdzie mógłby spokojnie i wydatnie pracować i przyjmować zagranicznych gości. Doprawdy wstyd jest przyjmować gości zagranicznych w obecnym lokalu. A na wiosnę i lato zapowiedziane są już obecnie liczne wycieczki francuskich uczonych do Instytutu Bałtyckie-

go. Potem zaś przyjdą uczeni z Anglii.

Mamy nadzieję, że miasto Toruń znajdzie lokal dla Instytutu Bałtyckiego. W ten sposób wspomagając placówkę naukową miasto zasłużyłoby się dobrze dla podniesienia kulturalnego poziomu Torunia.

Oczekujemy z niecierpliwością decyzji miarodajnych czynników miejskich i żywnym nadzieje, że decyzja ta zapadnie zgodnie z interesami Instytutu Bałtyckiego i naszego miasta.

Zjazd prezesów Izb Skarbowych

Pod przewodnictwem ministra Skarbu p. Jana Piłsudskiego odbył się wczoraj w gmachu Ministerstwa Skarbu zjazd prezesów Izby Skarbowych z całej Polski. Przedmiotem obrad było usprawnienie prac Izby Skarbowych. — Na ilustracji naszej siedzi w pierwszym rzędzie od strony lewej p. minister Jan Piłsudski, obok niego p. wiceminister Stefan Starzyński i wice minister Jastrzębski.

Piatiletka w sowieckiej marynarce zmieniła się w prawdziwą „piątkę-lewkę”

Z wielkim hałasem rozpoczęła „piatiletka” na morzu, spaliła, jeśli chodzi o sowiecką marynarkę handlową, na panewce. Sama prasa moskiewska oświetla to zagadnienie w dość charakterystycznym świetle, „Straty, straty i jeszcze raz straty”, — pisze jedna z gazet. „Sowtorgflot” źle administruje swoimi jednostkami, przy czym postój w portach wynosi 67 proc. ponad normę. Przeciwnie, ładowność okrętów sowieckich wykorzystywana jest tylko przeciętnie w 45 proc., w niektórych zaś wypadkach spada do 19 proc. W portach zagranicznych okręty sowieckie przebywają tak długo, jak się ich kapitanom podoba, przyczem wybór portu zależy często od dobrej woli takiego kapitana. Bywały wypadki sabotażu urządzeń technicznych, jedynie w celu przetrzymywania okrętów zagranicą. Opóźnienia

są na porządku dziennym. Nadto przeładunek w portach jest tak źle zorganizowany, że okręty marnują nie tylko dni, ale i tygodnie, czekając na dowóz materiałów eksportowych, głównie drzewa, lub mazutu. Trust donieckiego zagłębia węglowego żąda często podstawiania okrętów zupełnie bez potrzeby. Załadowanie 100.000 ton w porcie Feodosji trwało zamiast normalnych 2000 godzin, przeszło 10.000. A mimo to „Sowtorgflot” czyni wciąż wysiłki nad zmodernizowaniem i powiększeniem taboru, zamawia okręty zagranicą i puszcza się niekiedy na bardzo zawiłane kombinacje. Z drugiej strony okręty sowieckie wożą często frachty ze stratą, w myśl hasła „dumpingu”, — co oczywiście jest nielegalnym objawem konkurencji i przyczynia się jeszcze do powiększenia kryzysu światowego tonażu.

Proboszcz Polaków w Niemczech obchodzi 60-tą rocznicę urodzin

W dniu 14 stycznia b. r. obchodzi swą 60-tą rocznicę urodzin ks. dr. Bolesław Domański, proboszcz z Zakrzewa pow. złotowskiego, prezes Związku Polaków w Niemczech, organizator, kierownik i protektor licznych stowarzyszeń polskich.

W czasie długotrwałej swej pracy duszpasterskiej, wychowawczej i organizacyjnej położył ks. dr. Domański niepożyte zasługi w kierunku utrzymania polskości, działając w niezmordowanej pracy twórczej, jako obrońca, opiekun i doradca mniejszości polskiej w Niemczech. Organizuje on i wspiera z energią i wytrwałością, nie zrażając się ogromem trudności i niebezpieczeństw, życie duchowe i materialne polskie w zamieszkałych przez ludność polską powiatach pogranicznych Rzeszy, a co więcej oddziałując swoim wpływem, jako prezes Związku Polaków na szerokie polskie koła, zyskując sobie miano „proboszcza Polaków w Niemczech”.

Ta chlubna działalność zyskała mu głęboką miłość i wdzięczność rodaków, wśród których postać jego cieszy się wielką popularnością.

Kongres pracowników państwowych w Warszawie

W dniu 17 bm. odbędzie się w Warszawie kongres pracowników państwowych, na którym reprezentowanych będzie 12 central zawodowych organizacji pracowników państwowych.

W kongresie wezmą udział pełne zarządy główne wszystkich związków zawodowych, należących do międzyzwiązkowego komitetu pracowników państwowych. Tematem obrad kongresu będą sprawy uposażeniowe, emerytalne, oraz sprawy pragmatyki służbowej.

W przededniu reformy ustroju szkolnego

Pogłoski kolportowane przez niektóre organy prasy o zmniejszeniu liczby lat nauki w szkole powszechnej i o oparciu szkoły średniej na czterech, czy też pięciu latach szkoły powszechnej nie są zgodne z prawdą i nigdy ministerstwo wyznań religijnych i oświecenia publicznego ani jego organy podwładne podobnych wiadomości nikomu nie udzielały.

Biskupi francuscy w sprawie bezrobocia

W ślad za listami pasterskimi w sprawie zapobieżenia bezrobociu wydanymi przez arcybiskupa Paryża, kard. Verdier i arcybiskupa Lille, kard. Liénart, w tej samej sprawie wydał orędzie biskup Nicei, Mgr. Remond. — W odezwie swojej podaje on trzy wskazówki ku zapobieżeniu grożącej Francji pladze bezrobocia. W pierwszej linii zaleca ks. biskup Remond nabywanie towarów wyłącznie produkcji francuskiej, dalej uznaje za konieczne ułatwienie repatriacji emigrantom zarobkującym we Francji i wręczenie gorąco nawołuje do powrotu niezatrudnionych pracowników przemysłowych na wieś.

Dr. WŁODZIMIERZ LEWANDOWSKI.

Poglądy Dmowskiego na powstanie wielkopolskie

w świetle analizy historycznej

V.

(Dokończenie).

DZIEŁO LUDU WIELKOPOLSKIEGO.

To też możemy przyznać słuszność ostatecznie tezie Dmowskiego jedynie pod tym warunkiem, gdy czytając ją, pamiętać będziemy o wewnętrzno - politycznej prawdzie powstania wielkopolskiego. Pod tym względem bowiem walki zbrojne powstania tego były dziełem nie polityków stronnictwa Narodowej Demokracji, lecz w najszerszym tego słowa znaczeniu LUDU WIELKOPOLSKIEGO, który, uświadomiony pod wpływem przeżyć z wojny światowej o własnej mocy, w samorzutnym odruchu od 28. 12. 18. do 8. 1. 19. zmanifestował swą zbiorową wolę przynależenia do państwowości polskiej bez względu na takie, czy inne zastrzeżenia partyjne swych dotychczasowych autorytetów politycznych.

Gdy po dokonanej rozbiórce poglądów Dmowskiego sformułujemy pod koniec naszych rozważań pytanie, gdzie należy szukać źródła, popełnionych przez niego błędów, nasuwa się następujące przypuszczenie. Stosunek doznawczy Romana Dmow-

skiego wobec powstania wielkopolskiego charakteryzuje się trzema faktami. Przedewszystkiem dysponuje Dmowski stosunkowo małą znajomością podstawowych faktów. Jest to tem więcej zrozumiałe, że społeczeństwo nasze w owym czasie (1924-1925) nie posiadało żadnego organu, rozpoznawczego dla spraw historii powstania wielkopolskiego. Poza tem należy Roman Dmowski do tych Polaków, którzy nie mając nigdy głębszego kontaktu z wojskowością, nie umieli i nie umięją do tej pory spojrzeć na wojnę światową i nasze powstanie z punktu widzenia Polaka, który musiał być żołnierzem obcej armii, ani z punktu widzenia powstańca. Wreszcie patrzy Roman Dmowski na powstanie wielkopolskie jako przywódca własnego stronnictwa, co utrudnia mu ogarnięcie całokształtu faktów, znamienych dla dzieła polityki i wojskowości tego przewrotu. W rezultacie trzy te fakty sprawiły, że Roman Dmowski ujął powstanie wielkopolskie w perspektywę, która NIE ODPOWIADA WYMAGANIOM SPRAWIEDLIWOŚCI I WYRAZNOŚCI.

Bowiem, aby odtworzyć obiektywnie prawdę historyczną, należy uwzględnić w swych rozumowaniach i wnioskach w zakresie t. zw. przyczynowości historycznej nie tylko tę kategorię przyczynowości, która wynika z konsekwencji celów i zamiarów twórczych poszczególnych jednostek czy ugrupowań zbiorowych, lecz i tę stronę przyczynowości, która wynika z konsekwencji zaistniałych już faktów i założeń pod postacią skutków, częściowo niezależnych już zupełnie od intencji i zamiarów głównych twórców.

W NIEZGODZIE Z PRAWDA HISTORYCZNĄ.

Według mej znajomości rzeczy istnieją wszelkie poszlaki, że Roman Dmowski w swych poglądach o powstaniu tem wykazał zrozumienie dla kategorii przyczynowości jako konsekwencji celów i zamiarów twórczych poszczególnych ugrupowań, że natomiast nie uwzględnił wcale przyczynowości jako konsekwencji zaistniałych już raz faktów i założeń.

Uwzględnienie przez Dmowskiego pierwszej kategorii przyczynowości tłumaczy nam, czemu może on sugerować swemu czy telnikowi poglądy o „systematycznych” i „planowych” przygotowaniach do powstania, prowadzonych przez tych, czy innych członków stronnictwa Narodowej Demokracji. Uległość wobec tej kategorii przyczyn-

nowości wyjaśnia nam również, skąd bierze się tak niezwykle pochlebna ocena bojów wielkopolskich z lat 1918-19 u polityka, który zresztą deklaruje się stale jako antagonistą wszelkich powstań.

Natomiast pominięcie drugiej przyczynowości ujawnia się w poglądach Dmowskiego w dwóch charakterystycznych błędach. Tam, gdzie głosi Dmowski tezę, że powstanie wielkopolskie dokonało się własnymi siłami miejscowego społeczeństwa, nie wykazuje on żadnego zrozumienia dla dodatkowych skutków polityki faktów dokonanych Józefa Piłsudskiego. Tak samo dzieje się, kiedy głosi on tezę o momencie wybuchu walk ulicznych, które stały się hasłem dla powstania. Również i w tym wypadku nie zdał sobie Dmowski wcale sprawy z tego, jakie niepożądane skutki dla powstania pociągnęły za sobą „Ustawy politycznej organizacji Polaków, zamieszkałych w dotychczasowych granicach Rzeszy niemieckiej” i w jakiej mierze ustawy te utrudniły faktycznym powstańcom moralną mobilizację Wielkopolski.

A więc nie dlatego, że Roman Dmowski jest wodzem Obozu Wielkiej Polski, lecz dlatego, że w swych rozumowaniach nie uwzględnił on zasad bezstronnej analizy historycznej, należy uznać jego poglądy o powstaniu wielkopolskiem jako niezgodne z obiektywną prawdą. (Koniec)

Postulaty hurtowników tyton. Pomorza

W niedzielę, dnia 10 stycznia 1932 r. odbyło się w Centrali Zw. Towarzystw Kupieckich na Pomorzu w Grudziądzu zebranie Sekcji Hurtowników Tytoniowych.

Zebrań zagał przewodniczący Sekcji p. Wawrzyniak, poczem p. Przeorski zreferował poszczególne punkty Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 listopada 1931 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Po ożywionej dyskusji, w której wzięli udział p.p.: Cieszyński, Goc, Górecki, Lipowski, Nowak, Radojewski, Szczepański, Wawrzyniak i inni, uchwalono jednogłośnie wyśtosować memoriał do Ministerstwa Skarbu i do Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego z prośbą o znówelizowanie wspomnianego rozporządzenia w tym kierunku, aby: 1) nie wypowiadano koncesji bez podania powodów; 2) nie zmniejszono rabatów; 3) nie pozbawiano hurtowni tytoniowych prawa sprzedaży detalicznej; 4) nie wprowadzano wspólnych rejonów; 5) nie ograniczano możliwości prowadzenia przedsiębiorstw tytoniowych przez zastępców w wypadku, gdy koncesjonariusz z powodu kalectwa, choroby wzgl. innych przeszkód nie jest w stanie koncesji osobiście wykonywać; 6) nie przeliczono na kupców tytoniowych połowy straty wartości wyrobów tytoniowych nie nadających się do użytku, gdy zepsucie, czy uszkodzenie tych wyrobów nie nastąpiło z winy kupca tytoniowego; 7) nie podwyższano rabatów domowym sprzedawcom wyrobów tytoniowych, którzy mają inne źródła utrzymania i nie są przywiązani do dochodu ze sprzedaży wyrobów tytoniowych; 8) nie wprowadzano nowych form sprzedaży wyrobów tytoniowych, a to w formie specjalnych koncesji, które mogą zagrozić bytowi samodzielnego kupiectwa tytoniowego; 9) nie ustalono zapasu minimalnego w wysokości aż do półmiesięcznego obrotu, co przy braku bonifikaty w razie obniżki cen wyrobów tytoniowych może być powodem ruiny dotychczasowych kupców tytoniowych; 10) rozszerzono rodzaj artykułów, dopuszczonych do sprzedaży w samoistnych sklepach tytoniowych na materiały piśmienne i przybory do pisania, galanterję i t. p.; 11) zabezpieczono możliwość pracy detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych przez przestrzeganie minimalnej odległości pomiędzy poszczególnymi sklepami tytoniowymi oraz przez wstrzymanie wydawania i umieszczania nowych sklepów tytoniowych w miejscach, gdzie dotychczasowe sklepy tytoniowe w dostateczny sposób zaopatrują rynek oraz by w tych miejscowościach, w których jest nadmiar sklepów tytoniowych likwidowano koncesje nadliczbowe w wypadku ich naturalnego zwolnienia; 12) w razie tworzenia nowego punktu sprzedaży, sąsiedni kupcy tytoniowi mieli daną możliwość obrony swych praw przed ewentualną konkurencją; 13) o odebraniu koncesji nie decydowała sama władza lecz komisje dyscyplinarne, w skład których wchodziłyby także przedstawiciele kupiectwa tytoniowego; 14) zezwolono na sprzedaż wyrobów tytoniowych na sztuki lub na wagę i 15) aby wobec zmniejszenia obrotów zmniejszono wysokość świadczeń hurtownikom na rzecz osób uprzywilejowanych.

Następnie wybrano p.p.: Przeorskiego i

Czy wiecie że...

— W ambulatorjum dentystycznym OO. Franciszkanów w iWedniu wyrwano w ciągu r. 1930 60.000 zębów pacjentom.

— Związek urzędniczek angielskich otworzył w Londynie świetlicę dla bezrobotnych stenotypistek.

— Po moście nad wodospadem Niagary przechodzi rocznie 10 milionów osób.

— Złote rybki mogą żyć około 50 lat w sztucznym basenie.

— W ubiegłym roku urząd patentowy w Niemczech wydał 70.000 patentów na rozmaite wynalazki.

— Czechosłowacja posiada urządzenia do poczty pneumatycznej ogólnej długości 25 kilometrów.

— Los Angeles liczy (J. S. A.) 516.106 samochodów, czyli 1 auto przypada na 2 mieszkańców, Detroit zaś 423.102 auta, czyli jedno auto na 4 mieszkańców.

W Czechosłowacji uruchomiono na linii Praga — Zlin, pierwszy w Europie centralnej autobus sypialny, który, biegnąc z szybkością 33 km. na godzinę, wychodzi z Pragi o 9-tej wieczorem i przybywa do Zlina o 7 rano.

Radojewskiego w charakterze delegatów na mający się odbyć w dniu 24 stycznia r. b. w Warszawie I Powszechny Zjazd Hurtowników i Detalistów tytoniowych oraz na V-ty Zjazd delegatów Związku Kupców Tytoniowych.

W skład Zarządu Sekcji wybrano: p.p.: —

St. Wawrzyniak z Grudziądza, jako przewodniczącego, Świeca z Torunia i Chmurzyński z Chełma jako Wice-przewodniczących, Przeorskiego z Jabłonowa, jako Sekretarza oraz Goca z Tczewa, Naganowską z Czerska i Szczepańskiego ze Świecia jako lawników.

Sensacyjna rozprawa o szpiegostwo rozpocznie się dnia 15 bm. przed Sądem toruńskim

W nadchodzący piątek, dnia 15. b. m. rozpocznie się przed tut. Sądem Okręgowym sensacyjna rozprawa.

Na ławie oskarżonych zasiądzie adw. Rudka z Grudziądza pod zarzutem uprawiania szpiegostwa na rzecz jednego z państw ościennych. Oskarżony Rudka od 11 miesięcy przebywa w więzieniu.

Sprawa ta przekazana została do rozpatrzenia Sądowi Okręgowemu w

Toruniu decyzją Sądu Najwyższego w Warszawie.

Rozprawie przewodniczyć będzie prezes S. O. Chodecki. Oskarżać będą, prok. Herman z Grudziądza i wiceprokurator Baszkowski. Oskarżonego bronią adwokaci Śniarowski i Wirski z Bydgoszczy, oraz adw. Marszałik z Grudziądza.

Rozprawa potrwa kilka dni.

Samobójstwo znanego przemysłowca w Bydgoszczy

W dniu wczorajszym przed godz. 8-mą przedpoł. wystrzałem z rewolweru odebrał sobie życie znany przemysłowiec bydgoski dr. Albert Behring, właściciel fabryki obuwia, mieszczącej się przy ul. Św. Trójcy oraz fabryki opatrunków. Denata znaleźli robotnicy w jego gabinecie, mieszczącym się w gmachu fabryki obuwia. Tragicznie zmarły siedział a raczej nawpół leżał na swym fotelu przy biurku, trzymając w kurczowo zaciśniętej ręce rewolwer. Despe-

rat strzelił sobie w usta, przyczem kula przeszływa podstawę czaszki, spowodowała natychmiastową śmierć. Na biurku leżał list, który denat bezpośrednio przed śmiercią do żony swej napisał. Powodem rozpaczliwego kroku dr. Behringa były kłopoty materialne, w jakie ostatnio popadł oraz coraz silniej rozwijająca się na ich tle neurastenja. Tragiczna śmierć dr. Behringa wywołała w naszym mieście wstrząsające wrażenie.

Jakie życie taka śmierć

W czasie włamania zginął od kuli dubeltówki

W nocy na 12 b. m. około godz. 2.15 włamali się nieznani sprawcy do oberży Kaszuby w Szumowie (pow. brodnicki), przyczem zbudzony został właściciel oberży dzwonkiem alarmowym, który łączył lokal z jego mieszkaniem przytatem.

Kaszuba wiedząc o tem, iż do lokalu jego włamali się złodzieje, wyszedł z mieszkania, zabierając ze sobą dubeltówkę, z której na widok kilku włamywaczy oddał z przerażenia 2 strzały przez szklane drzwi. Gdy następnie w pół godziny po oddaniu strzałów wszedł do restauracji, zauważył leżącego tam trupa mężczyzny.

Jak zdołano dotychczas ustalić, zabitym ma być Skiwiński Mikołaj lat 30, którego miejsce zamieszkania nie zdołano dotychczas ustalić.

Służąca Kaszuby, Marta Dembska zeznała, że oprócz zabitego widziała jeszcze 3-ch innych osobników, którzy po oddaniu przez Kaszubę strzałów ułotnili się w kierunku Szl. Sosny.

Miejsce wypadku jak również zwłoki zastrelonego zabezpieczono do dyspozycji władz sądowych. Dalsze dochodzenia są w toku.

Konkurenci mennicy państwowej w poirzasku

Falsyfikaty 20-złotowe na terenie Pomorza

W ostatnim czasie pojawiły się na terenie m Torunia i Kowalewa fałszywe banknoty 20 zł., które jak dochodzenia wykazały pochodzą z fabrykacji szajki fałszerzy Tlustowskiego Józefa i tow. w Poznaniu.

Szajka ta została zlikwidowana przy końcu roku 31 w Poznaniu, przyczem zajęto Tlustowskiemu ręczną maszynę drukarską „Bostonka” zapomocą której sfabrykował on do połowy listopada 31 roku sposobem drukarskim fałszyfikaty na ogólną kwotę około 60.000 zł., czyli 3000 sztuk banknotów.

Tlustowski wyrabiał fałszyfikaty w mieszkaniu szofera Naumowicza, Bazyl. Klisz nie odebrało Tlustowskiemu, gdyż jak zeznał, wydał je on innemu osobnikowi, którego nie zdołano dotychczas ujawnić.

Za puszczenie w obieg fałszyfikatów wyra-

bianych przez Tlustowskiego zostali ujęci w Szamotulach, Sokolowski Marjan i Stefan — obaj z Czarnkowa, oraz kupiec Weber Leon z Czarnkowa, który doręczył Sokolowskiemu fałszyfikaty do dalszego puszczenia ich w obieg. Aresztowani zostali osadzeni w areszcie śledczym w Szamotulach.

W dalszym ciągu ujęto w Ostrowie Wlkp. Wojciechowski Wacław i Brauna Leona oraz Webera Kazimierza z Poznania i Golaka Czesława z Lubonia pow. poznański.

Akcją puszczenia w obieg fałszyfikatów kierował niejaki Wojciechowski Stanisław z Poznania, który wraz z innymi osobnikami nie został jednak dotychczas ujęty. W dalszym ciągu poszukiwani są za puszczenie w obieg fałszyfikatów 20 zł.: Wojciechowski Stanisław vel Siwek syn Karola i Heleny ur. 31 10. 1898 w

Z żałobnej karty Sp. Feliks Ossowski

W Brodnicy odbył się pogrzeb śp. Feliksa Ossowskiego z Najmowa senjora ziemianstwa pomorskiego. Zwłoki złożone zostały w grobowcu rodzinnym Ossowskich w Brodnicy. — Udział w żałobnym obrzędzie wzięło licznie duchowieństwo, okoliczne ziemianstwo oraz przedstawiciele władz oraz organizacji społecznych. Śp. Zmarły ożeniony był z p. Wolszgerówną z Schoenfeldu.

Ruchoma wystawa sztuki

Ruchoma wystawa sztuki, której otwarciem dokonał w Warszawie przed kilku dniami wiceminister ks. Zongolowicz, wyjedzie w najbliższym czasie w objazd szeregu miejscowości, oddalonych od większych centrów artystycznych.

Wystawa odwiedzi m. in.: Toruń, Bydgoszcz, Grudziądz, Gdynię i Poznań.

Celem wystawy jest popularyzowanie sztuk plastycznych wśród najszerszych warstw społeczeństwa.

Z Rady Zw. Bekonowego

W dniu 9 bm. odbył się pod przewodnictwem prezesa Narbutta posiedzenie Rady Polskiego Związku Bekonowego, na którym zatwierdzono ostatecznie przedstawiony przez komisję budżet Związku na rok bieżący. Poza tem omówiono szczegółowo sprawę zmiany kilku punktów statutu, w dostosowaniu go do potrzeb chwili obecnej.

Sprawa zmiany statutu jak również wiele innych zagadnień aktualnych będzie przedmiotem obrad walnego zgromadzenia członków, którego termin został wyznaczony na d. 30 bm.

Działkowo

— Pastwą płomieni. Dnia 9 bm. o godz. 17 powstał pożar w zagrodzie rolnika Falka Wilhelm w Niestoji pow. działkowski. Ogień zniszczył stodołę wraz z zbożem i maszynami rolniczymi oraz szopę i chlew, wyrządzając szkodę na sumę około 10.000 zł. Ogień przenosił się następnie na sąsiednią stodołę rolnika Zebrowskiego Adama, która również się spaliła wraz z zbożem i maszynami rolniczymi. wyrządzając szkodę na sumę około 12.000 zł. Spalone mienie Falka było ubezpieczone w Tow. Wzajemn. Ubezpieczeń na sumę 6.100 zł. zaś mienie Zebrowskiego w tem samem towarzystwie na sumę 6.690 zł. Przyczyny pożaru na razie nie ustalono. Dochodzenia w toku.

Czy skłonny jesteś do przeziębień?

Szybkie i pewne uzdrowienie

„Te tylko przeziębień” często usłyszeć można. Częściej jednak, niż jak się zwykle przypuszcza, powstają z przeziębień tak ciężkie schorzenia, jak złośliwe bóle reumatyczne, rwanie w stawach, gorączka katarowa, grypa, chroniczne bóle głowy i neuralgia, które już później stale dręczą człowieka. Należy więc koniecznie w porę temu zapobiec. Zupelnie nieszkodliwym środkiem, który w tych wypadkach służy skutecznej i niezawodnej pomocy są tabletki Togal. Po zażyciu Togalu w stadium początkowym znikają natychmiast chorobliwe objawy. Togal w zarodku zwalcza te niedomagania i dlatego również w chronicznych wypadkach, gdy inne środki zawodły, osiągnięto przy pomocy tego środka nadszpedzanie pomyślne rezultaty. O swych doświadczeniach poczynionych z Togalem pisze nam p. B. Ancelewicz, Wilno, Piaski 35 m. i.: po zażyciu kilku opakowań To-

gala pozbyłem się zupełnie dręczących mię od lat reumatycznych bólów nerwowych, z których dotąd w żaden sposób wyleczyć się nie mogłem. W przypadku ciężkiego przeziębiecia (influcji) zastosowałem Togal ze znakomitym wynikiem. Również bóle głowy usuwa Togal szybko i pewnie, a dlatego też dbam zawsze o to, by Togalu nigdy nie zabrakło w mojej apteczce domowej. Wszyscy cierpiący zgodnie utrzymują, że tabletki Togal działają szybko i pewnie przy reumatyzmie, podagrze, bólach w krzyżu, bólach nerwowych i głowy oraz wszelkiego rodzaju przeziębieniach. Jeśli ponadto przeszło 6000 lekarzy, w tej liczbie wielu słynnych profesorów, Togal ordynuje, to przecież każdy zakupić go może. Togal winien znajdować się w każdym domu — każdy powinien mieć Togal stale przy sobie. We wszyst. aptek.

Przemysłu, z zawodu kupiec: Wojciechowski Stefan syn Antoniego i Praksedy, ur. 12 6. 1907 w Poznaniu z zawodu litograf; Kowalski Wacława, syn Franciszka i Heleny ur. 12. 1 1907 w Noskowie pow. Jarocin, z zawodu piekarz i Braun Stanisław vel Maj, syn Ignacego i Marji ur. 16 4. 1898 roku, w Gninie pow. grodzki, z zawodu robotnik.

Ponadto stwierdzono, że prócz wyżej wymienionych trudnią się puszczeniem w obieg tych fałszyfikatów również Żydzki. Dotychczas nie ustalono jednak ich nazwisk. Jak zdołano stwierdzić przez Urząd Śledczy w Poznaniu nabył Wojciechowski Stanisław vel Siwek fałszyfikatów 20 zł. od Tlustowskiego na ogólną kwotę 28.000 zł. czyli 1.400 sztuk, które przy pomocy innych osobników puszcza obecnie w dalszy obieg.

Falsyfikaty wyrabiane i puszczone w obieg przez szajkę fałszerzy Tlustowskiego i tow. zostały zakwalifikowane przez Państw. Zakł. Graficzne w Warszawie jako fałszyfikaty typu IV i są następujących seryj i numerów: — 1) Serja D. C. 1301035, 4310810, 1081430, 1081043 4303510, 8101043, 4335010, 8104310, 2) Serja D. Y. 4310081, 5998035, 3598590, 5998350, 9803559, 4811043, 3509859, 4301035, 4814310, 4104381, 9803543, orzaz 3) Serja C. U. 6526888.

Zatrzymane fałszyfikaty 20 zł. w Toruniu i Kowalewie są właśnie wyżej wymienionych seryj i numerów oraz tego samego typu z czego wynika, że zostały puszczone w obieg przez dotychczas nieujętych dalszych członków szajki Tlustowskiego.

Wszystkie osoby, które wejdą na ślady szajki proszone są o zgłoszenie się w najbliższych posterunkach policji.

KRONIKA

Czwartek 14 stycznia
TORUN
 Kalendarzyk rzym.-kat.
 Środa Weroniki
 Czwartek Hilarego

— Stan wody w Wiśle z dnia 12. 1.: Zawichost + 2.24, Warszawa + 3.05, Płock + 2.05, Toruń + 2.43, Fordon + 2.40, Chełmno + 2.24, Grudziądz + 2.47, Korzeniewo + 2.68, Piekło + 2.02, Tczew + 2.12, Einlage + 2.62, Schiewenhorst + 2.66.

— Nocny dyżur aptek. Do środy, dnia 13 b. m. włącznie dyżuruje apteka „Pod Lwem”, Rynek Nowomiejski.

Repertuar Teatru.

Środa, 13 bm. godz. 20 „Carewicz”.
 Czwartek 14 bm. godz. 20 „Carewicz”.
 Piątek, 15. 1. Teatr nieczynny.

Repertuar kin:

— Światowid — „Król bulwarów” z Georgesem Miltonem.
 Palace: „Pod kuratelą”.
 Corso — „Cztery pióra”.
 Mars, ul. Warszawska „W gabinecie lekarza”.

MARS Hoteleat dźwiękowy
 ul. Warszawska

Nadzwyczajna premiera

„W gabinecie LEKARZA”

Poteźny dramat sumienia i serca. Tragedja młodej żony, zaślepionej zazdrością.
 W rolach głównych:
Werner Baxter i Joan Bennet
Doskonały nadprogram.
 Początek seansów o godz. 17.15, 19-tej i 21-tej w niedzielę od 15.15. Ceny miejsc od 1.70—0.90
 Czysty dochód przeznaczony na dalszą budowę „DOMU ŻOŁNIERZA”

Harcersko Toruńskie przy tradycyjnym opłaku

W ub. sobotę dnia 9 stycznia hr. Harcersko Toruńskie obchodziło uroczystość tradycyjnego opłaku harcerskiego, którego organizacją spoczywała w rękach niestrudzonych członków i członków Zarządu toruńskiego Koła Przyjaciół Harcerstwa.

Uroczystość tę zaszczylił swą łaskawą obecnością Pan Wojewoda Pomorski Kirtiklis oraz p. Dowódca Okręgu Korpusu VIII gen. Stefan Paślawski — Przewodniczący Oddziału Pomorskiego Związku Harcerstwa Polskiego.

Dostojnych gości powitał w nieobecności prezesa p. pułk. Libera p. Cybulski — sekretarz K. P. H. Po przywitaniu gości nastąpiło symboliczne łamanie opłatka, które zapoczątkowała p. wicewojewódzina dr. Sowa Seydlitzowa, po czym kolejno łamali opłatek panie i panowie z Zarządu Koła Przyjaciół Harcerstwa, Przedstawiciele Komend Chorągwi Pomorskich, Harcerki i Harcerzy, członkowie Komend Hufców toruńskich harcerki i harcerzy oraz delegaci wszystkich drużyn toruńskich żeńskich i męskich, składając wzajemne życzenia owocnej pracy w harcerstwie. Podczas tego młodzież harcerska odśpiewała szereg kołend.

W dalszym ciągu uroczystości odbyła się herbata towarzyska przygotowana przez ofiarne panie z Zarządu Koła Przyjaciół, przy której spędzono kilka miłych i przyjemnych chwil w harcerskiej atmosferze, do podniesienia której przyczyniło się odśpiewanie szeregu piosenek harcerskich.

Uroczystość powyższa jest dla harcerstwa szczególnie radosna, szczególnie wzniósł — ponieważ harcerki i harcerze są szermierzami idei głoszonej w święto Narodzenia Boskiego Dzieciątka. Uroczystość ta, która została zaszczycona obecnością pierwszych obywateli ziemi pomorskiej, przyniosła harcerstwu nową falę siły niezłomnej, dającą wielką moc do zwalczania przeciwności, wszystkiego co złe; dzień ten roznieci w harcerstwie siłę i potęgę, świadomość, że ani na chwilę nie opuścimy powierzonych nam posterunków na zagrożonym bastionie pomorskim i coraz twardszą i silniejszą stopą stajemy nad brzegami modrego Bałtyku, na którym potęga i Mocarstwość Rzeczypospolitej w świat dąży.

Dr. med. Henruk Lewicki
 specjalista chorób kobiecych
powrócił
 ul. Szopana 26. Telefon 86.
 przyjmuje od godz. 10—12 i 4—6.

Biedne dzieci z Mokrego wolają „Bóg Zapłać”

Poniżej cytujemy dwa listy, jakie m. in. otrzymaliśmy w dniu wczorajszym od naszych najmłodszych przyjaciół-dzieci z Mokrego obdarzonych przez nas w ubiegłą niedzielę.

Pierwszy list brzmi:
 Szanowny Panie Redaktorze!

Uprzejmie proszę przyjąć z głębi wdzięcznego serca serdeczne podziękowanie za urządzenie gwiazdki przez redakcję za otrzymane podarki i za komedijki, które dzieci tak ubawiły. Tembardziej, że tym najbiedniejszym dzieciom nie tak łatwo i często śmiech przechodzi przez usta b. często spieczoną gorącą głodową. Dla tego też tym, którzy dokonali tego, składam serdeczne „Bóg zapłać”.

Wielebny księżom, panu redaktorowi „Dnia Pomorskiego” oraz paniom z Komitetu i paniom od Św. Wincentego a Paulo i społeczeństwu, które akcję poparło.

Wdzięczna Emigranka wraz z dziećmi Marysią, Mirą, Wiktolem i Wierą.

Drugi list opiewa:
 Pierwsze słowa mego listu:
 Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Szanowna i Kochana Redakcjo!

Wciąż myślimy o Gwiazdce, która była dla nas w niedzielę. Wszystko nam się bardzo podobało.

Ślicznie wyglądały choinki z lampkami kolorowymi. Podobało nam się, jak ksiądz proboszcz Pączek z parafii N. P. Marji, ładnie mówił, że tę Gwiazdkę zrobili nam Dobrzy Ludzie. Trzeba za to najpierw podziękować Jezusowi, a potem Im podziękować i kochać rodziców i przelotnych i wszystkich.

I kochać Redakcję co to Gwiazdkę taką piękną urządziła i prosić trzeba Boga, żeby

się Jej dobrze powodziło.

A najładniej to mówił nasz kochany Ks. Proboszcz Gołomski z Mokrego. Przypomniał Redakcję „Dnia” do Anioła z nieba, co o nas najwięcej pamięta, bo u nas najwięcej biednych dzieci. I podziękował Ks. Proboszcz serdecznie za naszą uciechę. I obiecał, że będziemy się modlili za naszych Dobrodziejów i za kochaną Redakcję „Dnia”. I naprawdę będziemy.

A potem mówił Pan z Redakcji w okularach, ale nie wiemy co, bośmy daleko się działy, a malutkie dzieci się naprzykrzały i nie było slychać. Ale pewnie też mówił o nas, bo nas w Toruniu najwięcej kochają. To my ich kochamy z całego serca także. Potem rozdawały Panie podarki.

Bardzo nam się podobało przedstawienie. Najwięcej, jak ten koń tak dokazywał, jak rzeczy z okna spuszczały i jak się oblewali wodą.

Jak przyszliśmy do domu, to mamusia odwinęła paczkę. Moja mała siostrzyczka, jak dostała swetr, to tak się ucieszyła, że aż wybiegła na podwórze, a ja zaraz ubrałam pończochy i trzewiki i też wybiegłam z radości na podwórze.

Na zakończenie jeszcze raz ślicznie dziękujemy Paniom i Panom z Redakcji i jeszcze raz z całego serca wołamy „Bóg zapłać”.

Dzieci z Mokrego.

Te szczerze i proste, z głębi dziecięcych serduszek płynące słowa — „Bóg zapłać” — niech będą dla Was, drodzy czytelnicy, którzy swymi hojnymi darami czyniłyście się do wspaniałego rozwoju naszej akcji gwiazdkowej, najcenniejszą nagrodą.

Młodzież kupiecka przy pracy

Z rocznego zebrania Tow. Uczni Kupieckich w Toruniu

W ub. piątek dnia 8 bm. w sali Tow. Kupców Chreśc. przy ul. Żeglarskiej I odbyło się walne roczne zebranie Tow. Uczni Kup. Zebranie zajął prezes p. Zieliński. Po odczytaniu porządku obrad, sekretarz Krzyżanowski odczytał protokół z walnego rocznego zebrania, po czym przystąpiono do wyboru Marszałka walnego zebrania, którym wybrany został p. K. Sikora, sekretarzem zaś p. T. Makowski.

W dalszym ciągu obrad przedstawił prezes Zieliński zebrany całokształt rocznej pracy organizacyjnej Tow., po czym sprawozdania składali pp.: sekretarz Krzyżanowski, skarbnik Czerniak, w imieniu komisji rewizyjnej p. Janiszewski; gospodarz p. Sikorski oraz kurator p. Krobowski.

Po krótkiej dyskusji udzielono Zarządowi absolutorjum.

W skład nowego zarządu weszli pp.: Białkowski jako prezes, Sikorski wiceprezes, Zieliński drugi wiceprezes, sekretarz Krzyżanowski.

Z miasta

— Gen. dyw. Gustaw Orlicz-Dreszer, inspektor armii, przybył do Torunia w towarzystwie płk. dypl. Zbigniewa Brochwicz-Lewińskiego, w sprawach służbowych. P. gen. Orlicz-Dreszer zamieszkał w hotelu Pod Orłem.

— Zniżka cen w kinach „Palace” i „Światowid”. Dyrekcja kin „Światowid” i „Palace” postanowiła z dniem dzisiejszym obniżyć ceny biletów do minimum. Ceny biletów z dniem dzisiejszym są następujące: II m. 80 gr., I m. 1.30 zł., łoża i balkon 1.80. Niezależnie od zniżki cen dyrekcja udziela specjalnych zniżek dla p.p. Wojskowych i Urzędników państwowych i komunalnych. Zniżki ważne w dni powszednie, w święta zaś i w niedziele tylko do godz. 4ej (16ej).

Pomimo obniżenia cen biletów dyrekcja na dal będzie dbać o dobór pierwszorzędnych filmów a w niedalekiej przyszłości będzie wyświetlać: „Bezimienni bohaterowie” — dźwiękowiec polski, słynne filmy „Kongres tańcy”, „Szary dom” i t. d.

— Zawody w jeździe szybkiej na lodzie dla młodzieży szkolnej i starszych, z powodu braku lodu przełożone zostały z 10 bm. na niedzielę 17 bm. godz. 10 rano. Bliższe szczegóły dla zawodników podane są w komunikacie T. K. L. T. na ślizgawce. Początek zawodów o godz. 10 rano.

— Pokazowa jazda figurowa na lodzie odbędzie się w niedzielę 17 stycznia na ślizgawce przy ul. Mickiewicza o godz. 18.

— Miło zanotować fakt, że w kawiarni Pomorzance muzyka wybiera całe cykle utworów polskich. Jest to b. rozumne i piękne ze strony kierownika orkiestry, że nie bierze przykładu od innych, ale pamięta o muzyce rodzimej, która wśród utworów obcych powinna mieć zawsze poczęstne miejsce. Gdy oby

W holdzie wiernemu słudze Kościoła i Polski Akademii ku czci ks. biskupa Bandurskiego

Wczoraj o godz. 7 wiecz. odbyła się w auli gimnazjum im. Kopernika w Toruniu akademja jubileuszowa ku czci J. E. ks. biskupa Wł. Bandurskiego, zorganizowana staraniem Związku obywatelskiej pracy kobiet. Olbrzymia salę wypełnili przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych oraz liczna publiczność.

Akademję zajął ks. prałat Sienkiewicz — poczem odczyt pod tytułem „Ks. biskup Bandurski jako wierny sługa Chrystusa i Polski” wygłosiła p. dr. Greffnerowa. Drugą część akademji wypełniły: deklamacja artysty dramatycznego Teatru Miejskiego w Toruniu p. Hańczy oraz utwory muzyczne w wykonaniu p. Jagodzińskiej-Niekraś (fortepian) i prof. Wistera (skrzypce) oraz śpiew por. Tadeusza Jusińskiego.

Z życia Reemigrantów i Optantów

W ub. niedzielę odbyło się roczne walne zebranie koła toruńskiego Związku Reemigrantów i Optantów R. P.

Zebranie zajął, witając licznie przybyłych członków i gości, prezes Zarządu Głównego p. Wiśniewski. Marszałkiem zebrania wybrano p. Wolnego.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zebrania, p. prezes Józwicki zdał obszernie sprawozdanie z uroczystości gwiazdkowej, poczem przyjęto 5 nowych członków koła.

W dalszym ciągu obrad wysłuchano sprawozdań poszczególnych członków Zarządu z działalności w roku ubiegłym. Po długiej dyskusji uchwalono na wniosek Komisji rewizyjnej ustępującemu Zarządowi absolutorjum.

Po krótkiej przerwie przystąpiono do wyboru nowych władz Zarządu. Przewodem wybrany został p. Marcin Wolny. W skład Zarządu weszli ponadto p.p.: Ludwik Górny, jako wiceprezes, Misiaczyk — sekretarz, Domański — zast. sekretarza, Krüger — skarbnik, oraz p.p. Wojdało i Lorkowski jako ławnicy.

W skład Sądu honorowego weszli p.p. S. Rakowski — jako przewodniczący, oraz jako członkowie p.p. J. Trocha i Tomczak. Do komisji rewizyjnej wybrano p.p. P. Józwicka, Kuliga i Krzysztofiak.

Po omówieniu szeregu spraw natury wewnętrznej przewodniczący zebranie solwował.

Ruch towarzyszy

— Baczność oficerowie rezerwy Koło Toruń! Zebranie miesięczne Koła Toruńskiego Zw. Ofic. Rez. odbędzie się dzisiaj w środę dnia 13 stycznia b. r. o godz. 20ej w sali Kasy Artyści (ul. Bydgoska Nr. 12). Na porządku dziennym b. ważne sprawy i dlatego obecność wszystkich członków Koła konieczna.

— Baczność członkowie Bractwa Strzeleckiego w Toruniu! Doroczne Walne Zebranie Członków Bractwa Strzeleckiego odbędzie się w czwartek, dnia 28. stycznia o godz. 20ej w małej sali „Strzelnicy”. Wnioski na piśmie prosimy składać w sekretariacie Bractwa na czternaście dni przed Walnym Zebraniem.

— Walne zebranie Towarzystwa Graficznego w Toruniu. W sobotę, dnia 16 stycznia w szkole wydziałowej o godz. 6 wiecz. wykład p. Węgrzynowskiego: O najnowszych ulepszeniach przy linotypie. Wybór zarządu. Wyłożenie zbioru kalendarzy na r. 1932. Dyskusja fachowa. Mianowanie członkiem honorowym sędziego drukarstwa pomorskiego p. Walentego Fialka w Chełmnie.

— Z Towarzystwa Restauratorów na Toruń i okolice. We wtorek, dnia 26 bm. o godz. 4ej popołudniu odbędzie się w sali Strzelnicy przy ul. Przedzamcze Nr. 9 w lokalu p. Marjana Koplińskiego doroczne walne zebranie, na które pp. członków do licznego wzięcia udziału zaprasza Zarząd. Ewnt. wnioski członków uprasza się przesyłać na ręce prezesa p. Penkalli — Franciszkańska 11, I ptr. O ile o godz. 4ej nie będzie przepisana statutem ilość członków, odracza się walne zebranie o pół godziny, po którym to czasie odbędzie się takowe bez względu na ilość obecnych członków.

Na białym czworoboku Kino Światowid — „Król Bulwarów”

Doskonały, wesoly sportowy przebojowy film z Georgesem Miltonem w roli głównej tryska życiem, rozmachem i humorem. Popularne piosenki bulwarowe paryskie: „J'ai ma combine” i „c'est pour mon papa” (to dla mego papy), życie ulicy, przygody i kłopoty smutna przyjemność „na gapie” miłość, piłka nożna i wyścigi — składają się na barwną melodyjną całość. (zm.)

STRUMYKOWA 3
LUX Dramat z życia arystokracji rosyjskiej:
 Kino dźwiękowe
Tulaczka Księżnej TRUBECKIEJ
 W roli głównej: **Mady Christians.**
 Film osnuty na te prawdziwego zdarzenia. Liczne rzesze statystów. Chłopi rosyjscy. Bandy bolszewickie. Policja. Wspaniałe salony i kabarety. Przepych wystawy.
 NADPROGRAM
 Ceny: łoża 1.80, I. m. 1.30, II. 80 gr. szereg. 40 gr. Początek o godz. 5, 7 i 9-tej. W święta o 3, 5, 7 i 9

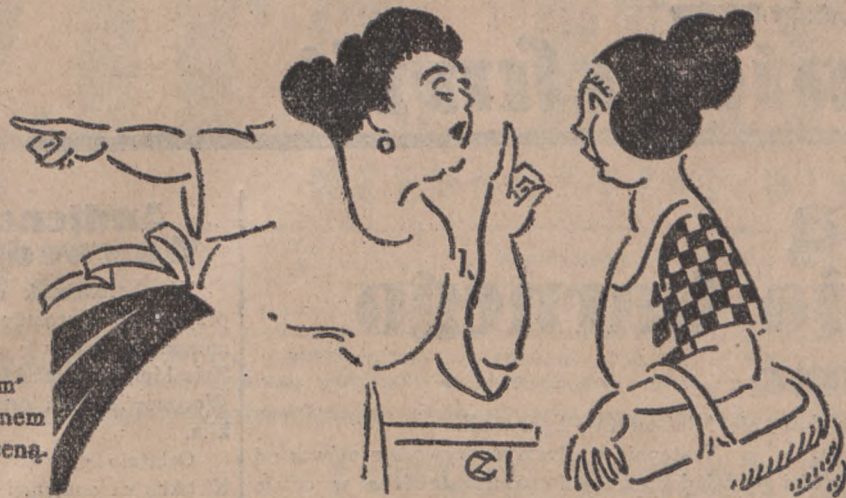
gość zawita w te strony, powinien poznać się z muzyką polską. Gdy słyzy same tanga i niemieckie „kawałki” nie odniecie wrażenia, że przejechał granicę polską. A i publiczność polska mile wita stare mazury i polonezy, piosenki ludowe i wojaćkie!
 Brawo! Panie Kapelmistrzu! (X).

Z teatru

— „Carewicz”. Dziś w środę dnia 13 bm. i w czwartek dnia 14 bm. o godz. 20 wspaniały dramat dworski w 3 aktach G. Zapolskiej pt. „Carewicz” przyjęty entuzjastycznie przez publiczność, dzięki znakomitemu kreacjiom dyr. Bandy i p. Pawłowskiej w głównych rolach „Carewicz” i „Soni” oraz doskonałej grze zespołu i wspaniałej stylowej wystawie. Będą to dwa ostatnie przedstawienia tego świetnego utworu, który ze względu technicznych i repertuarowych zdjęty zostanie z afisza. Na przedstawienia te legitymacje upoważniają do 50 proc. zniżki.

Tylko prawdziwa
w tem oryginalnem
opak. zapieczętowanem
i z nadrukowaną ceną.

Dziennie pali i sprzedaje się kilka tysięcy funtów KAWY NACHTIGALA.

Proszę dokładnie zważać na napis

kawa Nachtigala

i żadnej innej nie kupować.

Kawa Nachtigala od roku 1897 zawsze dobra.

Ceny za 125 gr. w oryginalnem opakowaniu:

Nr.	12	16	20	22	24
zł.	0.55	0.75	0.90	1.—	1.10
Nr.	28	32	36	40	44
zł.	1.30	1.45	1.60	1.80	2.—

W przeszło 1600 składach
można nabyć
kawę Nachtigala.

**DZWIĘKOWE KINO
SWIATOWID**
Dzisiaj ostatni raz!

Najweselejszy i najdowcipniejszy przebieg świata
„Król Bulwarów“
Kapitałny wir komicznych sytuacji i miłosnych awantur.
W roli głównej: niezrównany GEORGES M'LTON.

**TODUN DZWIĘKOWE KINO
PALACE**
Dzisiaj ostatni raz!

Najwspanialszy i najweselejszy dźwiękowiec czeski
VLASTA BURIAN
w arcykomedji p. t. „Pod Kuratę”

W niedzielę, dnia 10 bm. o godz. 13.30 zmarł po długich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św. serdeczny Przyjaciel Szkoły

S. D.

JAN MACIASZEK

Adwokat i Pierwszy Prezydent miasta Bydgoszczy
honorowy członek Towarzystwa Przyjaciół Szkoły
Podchorążych

o czem zawiadamiają

**Komendant, Korpus Oficerski i uczniowie
Szkoły Podchorążych.**

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 14 stycznia o godz. 9 sprzedawca będzie przy Starym Rynku róg św. Ducha 18 najwięcej dającym za gotówkę: większą ilość różnych materiałów na ubrania i płaszcze, ubrania, spodnie, płaszcze, czapki męskie i dziecięce, czapki szkolne i wojskowe, rękawiczki, różne przybory jak guziki, nici, patki, pasy, futro, kapelusze, czapki, kołnierze futrzane, koszule, krawaty, kołnierzyki, maszyny od szycia, drabiny, krzesła, lampy elektr. i dużo różnych innych przedmiotów.

Rzymyszkiewicz, komornik sądowy.

190)

PRZETARG PRZYMUSOWY

Dnia 15-go stycznia 1932 roku o godzinie 12-tej przed południem sprzedawca będzie u Sadeckiego najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą maszynę do pisania, kredens, zegar ścienny, lustro, stół, 4 fotole koszykowe, 1 fotel skórzany i wiele innych przedmiotów.

Kozak, kom. sąd. w Toruniu, Kościuszki 9.

Sprzedż koni.

Dnia 15 stycznia r. b. o godz. 10,30 odbędzie się na Targowisku w Inowrocławiu licytacyjna sprzedaż 4 koni ekasowanych w Posterunkach Policji Państwowej. Koni można obejrzeć na Targowisku pół godziny przed licytacją oraz zasięgnąć tamże informacji co do minimalnej taksy.

Zastrzeżenie swobodny wybór oferenta, bez względu na wysokość oferty.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego Inowrocław w. z. (—) Ruszczynski. (194

Szkola tańców WERNY

wyucza szybko tańczyć bez względu na zdolności. Zeglarska 10, I. p. Toruń. 187

Książkę

Jak przechodzić samemu kurs gimnazjalny poleca Księgarnia Bydgoszcz Śniadeckich 46. Złoty 50 przesyłać znaczkami lub P.K.O. 1825. 115

Zgubiono

książeczkę wojskową P.K.U. Grudziądz z roku 1927 na nazwisko Szepepan Wodarczyk którą unieważniam. 103

Okazyjne kupno samochodów

Samochód Fiat mały 500 kryty 4 drzwiowy 8/20 P.S. bardzo zgrabny, na dobrych gumach, natychmiast do użytku za 2200 zł.

Samochód Fiat 503 kryty 4 drzwiowy z luksusem wykończonym, 6 gum i z wszelkimi akcesoriami, kufrem przewieże nowy za 1/3 ceny nowego natychmiast do użytku do sprzedania. **Samochód** ciężarowy 2 1/2 ton na balonach pierwszorzędnie utrzymany, przebiegł 16000 km. tani do sprzedaży. 193

Autoremont

Toruń, Wola Zamkowa 7-11.

REPERTUAR TEATRU TORUNSKIEGO

W środę dnia 13 i w czwartek dnia 14 bm. o godz. 20-tej ostatnie dwa przedstawienia

Carewicz
Dramat dworski w 3 akt. G. Zapol'skiej.

W piątek dnia 15 bm. Teatr nieczynny.

W sobotę dnia 16 bm. o godz. 20-tej Premiera

Panna młoda z dachu
Komedja w 3 aktach G. Middletona i S. Oliviera.

W niedzielę, dnia 17 bm. o godz. 16-tej na liczne żądania raz jeszcze

„URWIS“
Komedja w 3 aktach B. Katerwo. (Ceny zniżone).

W niedzielę, dnia 17 bm. o godz. 20-tej **„Panna młoda z dachu“** Komedja w 3 aktach G. Middletona i S. Oliviera.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We środę, dnia 13. 1. 32. r. o godz. 3 popoł. sprzedawca będzie przy ul. Gdańskiej 58 nowy num. najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą: 1 fortepian, 1 dywan, 1 kanapę, 1 lustro.

Luczka, kom. sąd. w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We czwartek, dnia 14 bm. sprzedawca będzie najwięcej dającym za gotówkę przy ul. Niedźwiedzia 2 o godz. 9: maszynę do pisania „Orzel”; przy Welu Rynku 15 st. nr. o godz. 9,30: biurko, leżankę z nakryciem, lampę elektr. 4 plom., lustro z podstawką, lampę elektr. stoj., stół dębowy, rower męski, dywan 2,5x3,5 mtr., fotel; przy ul. Toruńskiej 61 st. nr. o godz. 11,30: 196 kg chodnika gumowego, gładk. do wykładania podłóg.

Walkiewicz, kom. sądowy w Bydgoszczy.

Przetarg publiczny.

na dostawę robót stolarskich dla gmachu Państwowego Gimnazjum im. J. Słowackiego w Warszawie, ulica Wawelska nr. 46, ogłoszony został na dzień 25 stycznia 1932 r.

Blisze warunki w Monitorze Polskim z dnia 12 i 13 stycznia 1932 r.

Przewodniczący Komitetu Budowy:

(—) Inż. Arch. Jan Choynowski.

LICYTACJA PRZYMUSOWA.

Dnia 15 stycznia o godz. 11 rano sprzedane będą w Gdyni przy szosie Gdańskiej (Grabówek) za gotówkę najwięcej dającemu: jeden bufet restauracyjny, jeden regał, dwa stoły, trzy krzesła, 15 butelek wina, jedna beczka kapusty, jedna beczka ogórków, oraz 50 paczek kawy Knajpa. Zbiórka reflektantów przed restauracją Alojzego Lubawskiego. (175

Urząd Skarbowy w Gdyni.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We środę, dnia 13 stycznia 1932 o godz. 11 sprzedawca będzie w drodze egzekucji w Kowalewie na Rynku przed lokalem p. Najmerowej najwięcej dającemu za gotówkę: harmonium, gramofon z 13 płytami rewolwer, szablę i jedną parę rogów jelenich. (191

Skała, kom. sądowy z pol. w Kowalewie.

PRZETARG PRZYMUSOWY

W sobotę, dnia 16 stycznia 1932 o godz. 10-tej sprzedawca będzie w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającemu za gotówkę przy ul. G. Hallera 9 u p. Chabowskiej: jeden wóz meblowy; o godz. 10,15 przy ul. Dworcowej 25: jedną maszynę do pisania; o godz. 11-tej przy ul. G. Hallera 50b u p. Kozłowski: umywalka z lustrem i dwa nocne stoliki; o godz. 11,30 przy ul. Chelmińskiej 70: około 100 brulionów, około 1000 szt. zeszytów i 20 szt. książek buhalteryjnych; o godz. 12-tej przy ul. Rybackiej 48: lustro z podstawą i bielizniarkę.

Kowalski, kom. sądowy w Grudziądzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY

W piątek, dnia 15 stycznia br. o godzinie 10 sprzedawca będzie za gotówkę więcej dającemu w Partęcznawie u p. Skalińskiego: 2 krowy, 1 jałowicę, 2 tuczniki i 6 warchlaków.

Dobrzański, komornik sądowy w Grudziądzu.

Komfortowe, nowoczesnie urządzone

5 POKOJOWE MIESZKANIE

położone w najpiękniejszym i najdogodniejszym punkcie Torunia do

WYNAJĘCIA

Adres wskaże Administracja „Dnia Pomorskiego” w Toruniu, ul. Szeroka 11.

PRZETARG PRZYMUSOWY

W piątek, dnia 15 stycznia 1932 sprzedawca będzie w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającemu za gotówkę w Grudziądzu przy ul. Pl. 23 Stycznia 14. o godz. 12: 1 maszynę do szycia.

W sobotę, dnia 16 stycznia 1932 r. w Bzówku u p. Budzioly o godz. 10-tej: 1 kosiarkę, 1 wóz, 1 wirówkę; w Pol. Stwolinie u p. Mennikego o godz. 13-tej: 1 obraz, 1 biurko i około 100 ctr. żyta i pszenicy.

W poniedziałek, dnia 18 stycznia 1932 r.: w Świerkocinie u p. Zdrojewskiego o godz. 10-tej: 1 kierat; w Świerkocinie u p. Morczyńskiego o godz. 10,30: 2 powózki i 1 krowę; w Wielkim Welczu u p. Kowalskiego o godz. 12,30: 1 plug, 1 srułownik, 1 rower, 2 świnie, 15 prosiąt i 6 ctr. żyta; w Wielkim Welczu u p. Ciborskiej o godz. 14-tej: 1 mlockarkę w stanie nowyrz wąsko bijącą.

(—) Zielniewicz, kom. sąd. w Grudziądzu.

Krawiec wojskowy

były pracownik Państw. Zakładów Umundurowań w Warszawie, otworzył pracownię umundurowań. Wykonuje zamówienia pierwszorzędne. Ceny umiarkowane. **Leon Kopistecki**, Toruń, Stary Rynek 23, II. piętro. 188

Karakulowe

palto damskie z skunksowym kołnierzem sprzedam okazjnie zaraz. Hotel „Trzy Korony” Toruń. Portier wskaże. 189

Ładny pokój

do wynajęcia. Toruń, Szeroka 16/3, III. 192

Skład

z urządzeniem kolonialnym z mieszkaniami do wydzierżawienia. Chelmińska 80. Grudziądz.

Potrzebna

slużająca z gotowaniem, do bremi świadectwami, pierwszeństwo mają kobiety starsze. Zgłosić się od 2—6. Toruń, ul. Mostowa 38, I. p. m. 2, Żółby. 186

Zgubiono

wykaz osobisty na nazwisko Jetta Rosenbaum unieważniam.

Ucz ciem lekcyj

francuskę, angielskiego, niemieckiego, gry na fortepianie. Adamska, Sukienicza 4. Toruń. 2322

Zwózki

Transport mebli
Przerowadzki
wyścigane wozy meblowe **Magazynowanie** we własnych zdrowych jasných, suchych magazynach **Ekspedycje** towaru i bagażu wykonuje **najtaniej** 2860

Ludwik Szymański
Zeglarska 3, Toruń Tel. 909

Kwaśna kapusta

poleca **Piekarski**. Grudziądz, 406 ul. Chelmińska 65.

Magle

do bielizny z zapędem ręcznym i motorowym dostarcza na sp'aty Walter Meschke. Gdańsk, Langfuhr Brösenerweg 1.

Poszukujecie

technika dentystrycznego, biegłego w pracach złotych, pracującego także operatywnie. Oferty złożć do Adm. „Gazety Gdańskiej” pod nr. 2344.

znanej jakości poleca na dogodnych warunkach spłaty **O. Majewski** fabr. pianin 2518 Bydgoszcz, ul. Dworcowa 7 Tel. 1892. Oferty na żądanie

Selegramy

Z ostatniej chwili

Nowelizacja ustawy postępowania karnego

42 posiedzenie Sejmu

Warszawa 13. I. (PAT.) Otwierając wczoraj 42 posiedzenie Sejmu p. marszałek Świątowski w przemówieniu swem uczcił pamięć zmarłego tragicznie posła Waryńskiego. Izba wysłuchała przemówienia stojąc, następnie uznała mandat sp. posła Waryńskiego za wygasły. Z kolei słubowanie poselskie złożył poseł Szrednicki (BBWR).

Izba przystąpiła następnie do sprawozdania komisji prawniczej o projekcie ustawy, — zmieniając niektóre przepisy kodeksu postępowania karnego oraz o wniosku Ch. D. i wniosku Str. Narod. w tej samej sprawie. Sprawozdawca poseł Pochmarski wskazał że obowiązujące nowe przepisy postępowania karnego w niektórych punktach okazały się niezgodne z warunkami życia i potrzebami wymiaru sprawiedliwości. Częściowa nowelizacja tych przepisów stanowi konieczność państwową, w obec

nym bowiem stanie rzeczy tok pracy sądów karnych jest silnie zahamowany, koszta postępowania zaś przekraczają koszty możliwości skarbowych. Nowela zmierza do usprawnienia działalności sądów karnych normując bardziej restrykcyjnie zakres i tryb powołania dowodów przez świadków w sądach okręgowych i apelacyjnych.

Po przemówieniach paru posłów z kolei za brał głos delegat departamentu prawodawczego Min. Sprawiedl. prokurator Sądu Najwyższego Gumiński, odpowiadając na zapytania mówców opozycji. Prokurator oświadczył, że podstawą do nowelizacji mogą być tylko warunki życiowe. Znane są obecnie warunki ekonomiczne i skutki ich powinny dotyczyć wszystkich obywateli, a także oskarżonych tembardziej, że koszta spadają już na prawomocnie skazanych. Tą myślą przewodnią kierowało

się Ministerstwo Sprawiedl.

Następnie w dłuższym wywodzie mówca od powiadał szczegółowo na stawiane w czasie dyskusji zapytania i zarzuty oraz daje wyczerpujące wyjaśnienia.

Jako ostatni przemawiał sprawozdawca poseł Paschalski, który odpiął zarzut, że projekt ten m. in. wywołałaby jakoby koniunktura polityczna. Po przemówieniu referenta przystąpiono do głosowania. Odrzucono wnioski mniejszości, a projekt ustawy przyjęto w drugim i trzecim czytaniu w brzmieniu komisji

Marszałek odesłał następnie w pierwszym czytaniu do komisji szereg rządowych projektów ustaw. Na tym posiedzeniu zamknięto.

Następne posiedzenie odbędzie się w piątek dnia 15 bm. o godz. 16.

Audjencje u Pana Wojewody Pomorskiego

W poniedziałek dn. 11 bm. jako dzień przyjęć pp. starostów, odbył p. wojewoda pomorski konferencję ze starostami chojnickim Zaleskim, sepołem Ornasem, tucholskim Woronowiczem i grudziądzkim Niepokulczyckim.

Ostatnio przyjął p. Wojewoda pomorski Kirtiklis na audjencji p. inspektora szkolnego z Działdowa, zapraszającego p. Wojewodę na otwarcie i poświęcenie szkoły w Uzdowie, p. hr. Dąbskiego z Wałyca w sprawie odbyć się mającej konferencji rełnej, pp. Kuliczkowską i Grefinerową jako delegację Związku Pracy Obyw. Kobiet, zapraszającą p. Wojewodę na akademję ku czci ks. biskupa Bandurskiego, p. dr. Janinę Krajewską z Łodzi w sprawie muzeum etnograficznego, p. Wandę Skarżyńską — kierowniczkę teatru regionalnego, p. inż. Koika — prezesa Czerwonego Krzyża, delegację komitetu bezrobotnych z Czerska w osobach ks. dziekana Sprengla i burmistrza Trybula, p. dr. Steplewskiego z Chełmży w sprawie niesienia pomocy bezrobotnym m. Chełmży, p. senatora Iwanowskiego z Grudziądza w sprawie PEPEGE i delegację Legionu Młodych z Torunia z komendantem Tempłinem na czele oraz odbył konferencję w sprawach służbowych z kuratorem Okręgu Szkolnego dr. Polakiem i prezydentem miasta Bołtem a z kapitanem Kocem w sprawach Związku Strzeleckiego.

Manifestacje bezrobotnych w Paryżu

Paryż, 13. I. (PAT.) Na placu w pobliżu izby deputowanych oraz na placu Zgody policja zatrzymała 2500 bezrobotnych i komunistów, którzy brali udział w manifestacjach. W innych punktach miasta i na przedmieściach zatrzymano manifestantów w ilości 500 osób.

8 mili. bezrobotnych w Stanach Zjedn.

(o) Warszawa, 13. I. (tel. wł.) Z Waszyngtonu donoszą, że według danych statystycznych amerykańskich związków zawodowych ogólna liczba bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych przekracza 8 milionów.

Brunświk przeciw Remarque'owi

Berlin, 13. I. (PAT.), Rząd brunświcki wydał rozporządzenie, zalecające usunięcie ze szkół i bibliotek szkolnych znanej powieści Remarque'a „Na zachodzie bez zmian”.

4 lata ciężkiego więzienia za 45-ty kradzież 70-letniego starca

(o) Warszawa, 13. I. (tel. wł.) Do niecodziennych curiosów, jakie notują kroniki sądowe, należy zaliczyć wypadek, który wydarzył się wczoraj przed warszawskim sądem okręgowym.

Na ławie oskarżonych zasiadł 70-letni starzec, oskarżony o kradzież. Jest to zawodowy złodziej, który wczoraj za kradzież stawał przed sądem po raz 45-ty. Skazano go na 4 lata ciężkiego więzienia.

Bezprzekładne okrucieństwo Niemca z niegaszonym wacnem przeciw rybom

Berlin, 13. I. (PAT.) Jeden z dzierżawców stawów rybnych pod Lipskiem dopuścił się bezprzykładnego aktu okrucieństwa, wrzucając do zarybionych stawów większą ilość niegaszonego wapna. Zginęły tysiące karpów i szczupaków. Przez dłuższy czas pływały ryby z wypalonymi oczami lub wyżartymi pletwami i wnętrznościami. Masy rozkładających się ryb zaczęły zapowietrzają całe okolicę, wywołując wielkie wzburzenie wśród ludności. Miejscowe towarzystwo ochrony zwierząt ma wystąpić przeciwko temu dzierżawcy.

Cztery pytania komisji spraw zagranicznych Senatu pod adresem ministra Zaleskiego

Warszawa, 13. I. (PAT.) Na wczorajszym posiedzeniu senackiej komisji spraw zagranicznych przystąpiono do dyskusji nad ekspozycją p. ministra Zaleskiego w obecności jego i szefa gabinetu Szumlańskiego.

Pierwszy zabrał głos senator Loewenherz (BBWR), który podnosząc planowość i aktywność zagranicznej polityki Polski, prosił w zakończeniu p. ministra Zaleskiego, by w miarę możliwości zechciał udzielić wyjaśnień w następujących sprawach: 1) w ostatnich dniach padły w Niemczech oświadczenia miarodajne, które wywołały zrozumiałe zaniepokojenie w całym kraju. Wdzięcznym byłbym p. ministrowi, gdyby zechciał dać ich ocenę. 2) Ze względu na wagę zagadnienia pozwolę sobie prosić p. ministra, by w miarę możliwości udzielił wyjaśnień o stanie rokowań w sprawie paktu o nieagresji. 3) Powszechnie wzburzenie wywołały krwawe napady w Prusach Wschodnich na bezbronną ludność, która zamierzała przystąpić do założenia polskiej szkoły. Prosiłbym p. ministra o wyjaśnienie. 4) Kryzys bezrobocia nie ominął i Francji. Idzie nam o los robotników polskich we Francji. Polecamy ich szczególnie opiece p. ministra, jakkolwiek jestem przekonany, że Francja sprawiedliwa i szlachetna, z którą łączy nas najściślejszy sojusz, oparty na szczerzej przyjaźni i zaufaniu będzie traktować polskich robotników z największą troskliwością. Prosimy p. ministra o wyjaśnienie w tej sprawie.

Po przemówieniu senatora Kozickiego (Kl. Nar.), który w konkluzji oświadcza, że niema zaufania do polityki zagranicznej oraz po przemówieniu senatora Dąbskiego zabrał głos senator Korfanty (Ch. D.), który podniósł, że w dążeniu do utrzymania pokoju, partego na obowiązujących traktatach międzynarodowych społeczeństwo zgodne jest z rządem. Mówca, rysując całokształt międzynarodowej polityki, dzieli państwo na ligę zadowolonych i niezadowolonych.

Bandyci chińscy „działają”

Tokio, 13. I. (PAT.) Z pośród kompanji japońskiej, zaatakowanej wczoraj wieczorem w Hsin-Min-Tun przez bandytów chińskich zabitych zostało 4 oficerów i 30 żołnierzy. Z kompanji japońskiej, która strzegła elektrowni w Pa-Pao-Pao zostało po wysadzeniu jej przez bandytów tylko 10 ludzi.

dowolonych, poczem wyraża opinię, że są trzy ogniska niepokoju: Berlin, Rzym i Moskwa. Mówca krytykuje wycieczkę Legionistów do Rzymu, poczem podnosi, że przed konferencją rozbrojoniową Stronictwo poprze całkowicie

postulaty, które zgłoszono w tej materji. Na tym punkcie panuje całkowita solidarność. Po przemówieniu senatora Wielowieyskiego o godzinie 15-tej posiedzenie przerwano. Dalszy ciąg dyskusji odroczono.

Budżet ministerstwa poczt i telegrafów w ogniu krytyki komisji budżetowej sejm

Warszawa, 13. I. (PAT.) Sejmowa komisja budżetowa przystąpiła dziś o godz. 11 rano do rozpatrywania budżetu Ministerstwa Poczty i Telegr. Referent poseł Gliński (BBWR) podniósł, że Ministerstwo wychodzi obronną ręką z kryzysu, gdyż daje się odczuwać stały wzrost listów i wszelkich przesyłek. Jednakże w związku z podniesieniem taryfy pocztowej, daje się zauważyć szmugiel pocztowy — jak również fałszowanie znaczków.

Po przemówieniu posła Korneckiego (Kl.

Nar.), który uważa dochody Ministerstwa za nierealne oraz po przemówieniu posła Rozmarna, omawiającego sprawę podwyżki taryf pocztowych, zabrał głos p. minister Boerner, który odpowiadając na różne zarzuty — stwierdził, że budżet Ministerstwa jest realny. Następnie referent poseł Gliński prosi o przyjęcie budżetu Ministerstwa wraz z poprawkami. Budżet w drugim czytaniu przyjęto. — Następne posiedzenie komisji budżetowej odbędzie się jutro o godz. 10,30.

„Biedne” Niemcy

za grube miliony zbroją się w armaty i tanki w Holandji

Współpracownik paryskiego „Journalu” Edward Helsey, w ostatnim numerze tego pisma, wystąpił z sensacyjnym artykułem, który teraz — przed konferencją w Lozannie, powinien otworzyć oczy, germanofilom całego świata na istotne położenie „nieszczęśliwych” Niemiec.

„Jednym z najpoważniejszych towarzystw przemysłowych w Holandji, jest towarzystwo H. I. H. (Hollandische Industrie en Handel Maatschappij) czyli „Holenderskie towarzystwo dla handlu i przemysłu”.

Na początku 1930 r., towarzystwo to, z powodu braku zamówień zaczęło likwidować swe fabryki i zmieniło nazwę swej firmy na „Siderius”. Leż nagle, mimo kryzysu — robotnicy zostali z powrotem przyjęci i zastój w fabrykach znikł.

Fabryki nowego towarzystwa „Siderius” zostały otoczone aureolą tajemniczości, i wstęp do nich mieli tylko „członkowie” klanu hitlerowsko-pruskiego. Wszystko poszło na rękę naszym zachodnim sąsiadom, gdyby nie ciekawość dziennikarzy, którzy pewnego dnia „wywłachali”, że w fabrykach towarzystwa „Siderius” pod nadzorem niemieckich inżynierów, przygotowuje się broń dla Niemców. Nietylko karabiny były tam fabrykowane, a nawet armaty i tanki.

Przygotowany już sprzęt wojenny był odwożony do Rotterdamu, a stamtąd — morzem — nad Ren”.

Niemcy, które mają tyle czelności, że żądają skreślenia długów wojennych, wydają setki milionów marek na zbrojenia.

Święto rewolucyjne w Sowietach

W ZSSR ustanowiono 6 nowych świąt rewolucyjnych, a mianowicie: 6 marca (13 rocznica założenia Międzynarodówki Komunistycznej), 16 kwietnia (rocznica powrotu Lenina z emigracji do Leningradu), 17 kwietnia (rocznica rozstrzelania robotników na Lenie w Syberji), 6 lipca (dzień uchwalenia konstytucji

ZSSR), 6 lipca (rocznica dni lipcowych w roku 1917, kiedy bolszewicy po raz pierwszy wystąpili w czasie rewolucji) i 21 października (trzynasta rocznica porażki północno-zachodniej białej armji generała Judenicza pod Pułkowem w pobliżu Leningradu).

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersz m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
. 50 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądownym ściąganiu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Bydgoska 57
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobroszański Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wł. Cieszyński, Gdańsk, Stadtgraben 6
Redaktor odpowiad. na Gdynie Henryk Tetzlaff, Gdynia, Grabówek
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław. Józef Dąbrowski Inowrocław ul. Poznańska 65
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądzu, Józef Stanczyk, Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”, „Dzień Kujawski”
Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencji . . . 3 — zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,36 zł
pod opaską . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7 — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki), Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
P R E N D M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztę już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł miesięcznie 3,09 zł